

संपूर्ण दुर्गासप्तशती

- ❖ देव्या: कवचम्
- ❖ अथार्गलास्तोत्रम्
- ❖ कीलकम्
- ❖ श्रीदुर्गासप्तशती- प्रथमोऽध्यायः
- ❖ श्रीदुर्गासप्तशती-द्वितीयोऽध्यायः
- ❖ श्रीदुर्गासप्तशती - तृतीयोऽध्यायः
- ❖ श्रीदुर्गासप्तशती - चतुर्थोऽध्यायः
- ❖ श्रीदुर्गासप्तशती - पञ्चमोऽध्यायः
- ❖ श्रीदुर्गासप्तशती - षष्ठोऽध्यायः
- ❖ श्रीदुर्गासप्तशती - सप्तमोऽध्यायः
- ❖ श्रीदुर्गासप्तशती - अष्टमोऽध्यायः
- ❖ श्रीदुर्गासप्तशती - नवमोऽध्यायः
- ❖ श्रीदुर्गासप्तशती - दशमोऽध्याय
- ❖ श्रीदुर्गासप्तशती - एकादशोऽध्यायः
- ❖ श्रीदुर्गासप्तशती - द्वादशोऽध्यायः
- ❖ श्रीदुर्गासप्तशती - त्र्योदशोऽध्यायः

देव्याः कवचम्

॥ अथा देव्याः कवचम् ॥

ॐ अस्य श्रीचण्डीकवचस्य ब्रह्मा कृषिः, अनुष्टुप् छन्दः, चामुन्डा देवता,
अङ्गन्यासोक्तमातरो वीजम्, दिव्यवन्धदेवतास्तत्त्वम्, श्रीजगदम्बाप्रातीर्थ
ससश्तीपाठाङ्गत्वेन जपे विनियोगः। नमश्चण्डिकायै ॥

मार्कण्डेय उवाच।

ॐ यद्गुह्यं परमं लोके सर्वरक्षाकरं नृणाम् ।
यन्न कस्यचिदाख्यातं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥

ब्रह्म उवाच ।

अस्ति गुह्यतमं विप्र सर्वभूतोपकारकम् ।
देव्यास्तु कवचं पुण्यं तच्छृनुष्व महामुने ॥ २ ॥
प्रथमं शैलपुत्री च द्वितीयं ब्रह्मचारिणी ।
तृतीयं चन्द्रघण्टेति कूष्माण्डेति चतुर्थकम् ॥ ३ ॥
पञ्चमं स्कन्दमातेति षष्ठं कात्यायनीति च ।
सप्तमं कालरात्रीति महागौरीति चाष्टमम् ॥ ४ ॥
नवमं सिद्धिदात्री च नवदुर्गाः प्रकीर्तिताः ।
उक्तान्येतानि नामानि ब्रह्मणैव महात्मना ॥ ५ ॥
अग्निना दद्यामानस्तु शत्रुमध्ये गतो रणे ।
विषमे दुर्गमे चैव भयार्ताः शरणं गताः ॥ ६ ॥
न तेषां जायते किंचिदशुभं रणसंकटे ।
नापदं तस्य पश्यामि शोकदुःखभयं न हि ॥ ७ ॥
यैस्तु भक्त्या स्मृता नूनं तेषां वृद्धिः प्रजायते ।
ये त्वां स्मरन्ति देवेशि रक्षसे तन्न संशयः ॥ ८ ॥

प्रेतसंस्था तु चामुण्डा वाराही महिषासना ।
 ऐन्द्री गजासमारुढा वैष्णवी गरुडासना ॥ ९ ॥
 माहेश्वरी वृषारुढा कौमारी शिखिवाहना ।
 लक्ष्मीः पद्मासना देवी पद्महस्ता हरिप्रिया ॥ १० ॥
 श्वेतरूपधरा देवी ईश्वरी वृषवाहना ।
 ब्राह्मी हंससमारुढा सर्वाभरणभूषिता ॥ ११ ॥
 इत्येता मतरः सर्वाः सर्वयोगसमन्विताः ।
 नानाभरणशोभाद्या नानारत्नोपशोभिताः ॥ १२ ॥
 दृश्यन्ते रथमारुढा देव्यः क्रोधसमाकुलाः ।
 शङ्खं चक्रं गदां शक्तिं हूलं च मुसलायुधम् ॥ १३ ॥
 खेटकं तोमरं चैव परशुं पाशमेव च ।
 कुन्तायुधं त्रिशूलं च शाङ्गमायुधमुत्तमम् ॥ १४ ॥
 दैत्यानां देहनाशाय भक्तानामभयाय च ।
 धरयन्त्यायुधानीत्थं देवानां च हिताय वै ॥ १५ ॥
 नमस्तेऽस्तु महारौत्रे महाघोरपराक्रमे ।
 महाबले महोत्साहे महाऋयिनाशिनि ॥ १६ ॥
 त्राहि मां देवि दुष्प्रेक्ष्ये शत्रूणां भयवर्धिनि ।
 प्राच्यां रक्षतु मामैन्द्री आच्नेय्यामनिदेवता ॥ १७ ॥
 दक्षिणेऽयतु वाराही नैऋत्यां खदगधारिणी ।
 प्रतीच्यां वारुणी रक्षेद् वायाव्यां मृगावाहिनी ॥ १८ ॥
 उदीच्यां पातु कौवेरी ऐशान्यां शूलधारिणी ।
 ऊर्ध्वं ब्रह्माणी मे रक्षेदधस्ताद् वैष्णवी तथा ॥ १९ ॥
 एवं दश दिशो रक्षेच्चामुण्डा शववाहना ।
 जया मे चाग्रतः पातु विजया पातु पुष्टतः ॥ २० ॥
 अजिता गमपार्श्वं तु दिक्षणे चापराजिता ।
 शिखामुद्योतिनि रक्षेदुमा मूर्धिन् व्यवस्थिता ॥ २१ ॥

मालाधरी ललाटे च भुवौ रक्षेद् यशस्विनी ।
 त्रिनेत्रा च भुवोर्मध्ये यमघण्टा च नासिके ॥ २२ ॥
 शङ्खिनी चक्षुषोर्मध्ये श्रोत्रयोद्वारगासिनी ।
 कपौलौ कालिका रक्षेत्कर्णमूले तु शांकरी ॥ २३ ॥
 नासिकायां सुगन्धा च उत्तरोष्टे च चर्चिका ।
 अधरे चामृतकला जिह्वायां च सरस्वती ॥ २४ ॥
 दन्तान् रक्षतु कौमारी कण्ठदेशे तु चण्डिका ।
 घण्टिकां चित्रघण्टा च महामाया च तालुके ॥ २५ ॥
 कामाक्षी चिबुकं रक्षेद् वाचं मे सर्वमङ्गला ।
 गीवायां भद्रकाली च पृष्ठवंशे धनुर्धरी ॥ २६ ॥
 नीलग्रीया बहिःकण्ठे नलिकां नलकूबरी ।
 स्कन्धयोः खड्गिनी रक्षेद् वाहू मे वज्रधारिणी ॥ २७ ॥
 हस्तयोर्दण्डिनी रक्षेदम्बिका चाङ्गुलीषु च ।
 नखाञ्छूलेश्वरी रक्षेत्कक्षौ रक्षेत्कुलेश्वरी ॥ २८ ॥
 स्तनौ रक्षेन्महादेवी मनः शोकविनाशिनी ।
 हृदये ललिता देवी उदरे शूलधारिणी ॥ २९ ॥
 नाभौ च कामिनी रक्षेद् गुह्यं गुह्येश्वरी तथा ।
 पूतना कामिका मेद्रं गुदे महिषवाहिनी ॥ ३० ॥
 कट्यां भगवती रक्षेज्जानुनी विन्ध्ययासिनी ।
 जडेघ महाबला रक्षेत्सर्वकामप्रदायिनी ॥ ३१ ॥
 गुल्फयोर्नारसिंही च पादपृष्टे तु तैजसी ।
 पादाङ्गुलीषु श्री रक्षेत्पादाधस्तलवासिनी ॥ ३२ ॥
 नखान् दंष्ट्राकराली च केशांश्चैवोर्धर्वकेशिनी ।
 रोमकूपेषु कौवेरी त्वचं वागीश्वरी तथा ॥ ३३ ॥
 रक्तमज्जावसामांसान्यस्थिमेदांसि पार्वती ।
 अन्नाणि कालरात्रिश्च पितृं च मुकुटेश्वरी ॥ ३४ ॥

पद्मावती पद्मकोशे कफे चूडामणिस्तथा ।
 ज्वालामुखी नखज्वालामभेदा सर्वसंधिषु ॥ ३५ ॥
 शुक्रं ब्रह्माणी मे रक्षेच्छायां छवेश्वरी तथा ।
 अहंकारं मनो बुद्धिं रक्षेन्मे धर्मधारिणी ॥ ३६ ॥
 प्रणापानौ तथा व्याअनमुदानं च समानकम् ।
 वज्रहस्ता च मे रक्षेत्प्राणं कल्याणशोभना ॥ ३७ ॥
 रसे रुपे च गन्धे च शब्दे स्पर्शे च योगिनी ।
 सत्त्वं रजस्तमश्चैव रक्षेन्नारायणी सदा ॥ ३८ ॥
 आयू रक्षतु गाराही धर्मं रक्षतु वैष्णवी ।
 यशः कीर्ति च लक्ष्मीं च धनं विद्यां च चक्रिणी ॥ ३९ ॥
 गोत्रामिन्द्राणी मे रक्षेत्पशून्मे रक्ष चण्डिके ।
 पुवान् रक्षेन्महालक्ष्मीर्भायां रक्षतु भैरवी ॥ ४० ॥
 पन्थानं सुपथा रक्षेन्मार्गं क्षेमकरी तथा ।
 राजद्वारे महालक्ष्मीर्विजया सर्वतः स्थिता ॥ ४१ ॥
 रक्षाहीनं तु यत्स्थानं वर्जितं कवचेन तु ।
 तत्सर्वं रक्ष मे देवि जयन्ती पापनाशिनी ॥ ४२ ॥
 पदमेकं न गच्छेनु यदीच्छेच्छुभमात्मनः ।
 कवचेनावृतो नित्यं यत्र यत्रैव गच्छति ॥ ४३ ॥
 तत्र तत्रार्थलाभश्च विजयः सार्वकामिकः ।
 यं यं चिन्तयते कामं तं तं प्राप्नोति निश्चितम् ।
 परमैश्वर्यमतुलं प्राप्स्यते भूतले पुमान् ॥ ४४ ॥
 निर्भयो जायते मर्त्यः संग्रामेष्वपराजितः ।
 तैलोक्ये तु भवेत्पूज्यः कवचेनावृतः पुमान् ॥ ४५ ॥
 इदं तु देव्याः कवचं देवानामपि दुर्लभम् ।
 यं पठेत्प्रायतो नित्यं त्रिसन्ध्यम श्रद्धयान्वितः ॥ ४६ ॥
 दैवी कला भवेत्स्य तैलोक्येष्वप्राजितः ।
 जीवेद् वर्षशतं साग्रमपमृत्युविवर्जितः ॥ ४७ ॥

नश्यन्ति व्याधयः सर्वे लूताविस्फोटकादयः ।
 स्थावरं जडगमं चैव कृत्रिमं चापि यद्विषम् ॥ ४८ ॥
 अभिचाराणि सर्वाणि मन्त्रयन्त्राणि भुतले ।
 भूचराः खेचराश्चेव जलजाश्चोपदेशिकाः ॥ ४९ ॥
 सहजाः कुलजा माला डाकिनी शाकिनी तथा ।
 अन्तरिक्षचरा घोरा डाकिन्यश्च महाबलाः ॥ ५० ॥
 ग्रहभूतपिशाचाश्च यक्षगन्धर्वराक्षसाः ।
 ब्रह्मद्वाराक्षसवेतालाः कूण्डमाण्डा भैरवादयः ॥ ५१ ॥
 नश्यति दर्शनात्म्य कवचे हृदि संस्थिते ।
 मानोन्नतिर्भवेद् राजस्तेजोवृद्धिकरं परम् ॥ ५२ ॥
 यशसा वर्धते सोऽपि कीर्तिमण्डितभूतले ।
 जपेत्सप्तशर्तीं चण्डीं कृत्वा तु कवचं पुरा ॥ ५३ ॥
 यावद्दूमण्डलं धन्ने सशैलवनकालनम् ।
 तावन्निष्ठति मेदिन्यां संततिः पुत्रापौत्रिकी ॥ ५४ ॥
 देहान्ते परमं स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभम् ।
 प्राप्नोति पुरुषो वित्यं महामायाप्रसादतः ॥ ५५ ॥
 लभते परम्म रूपं शिवेन सह मोदते ॥ ५६ ॥

॥इति देव्याः कवचं सम्पूर्णम् ॥

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://gk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

अथार्गलास्तोत्रम्

॥ अथार्गलास्तोत्रम् ॥

ॐ अस्य श्रीअर्गलास्तोत्रमन्त्रस्य विष्णुकृषिः , अनुष्टुप् छन्दः
श्रीमहालक्ष्मीर्दवता ,श्रीजगदम्बप्रीतये सप्तशतीपाठङ्गत्वेन जपे विनियोगः ।

ॐ नमःचण्डिकायै ॥

मार्कन्डेय उवाच ।

ॐ जयन्ती मङ्गला काली भद्रकाली कपालिली ।

दुर्गा क्षमा शिवा धात्री स्वाहा स्वधा नमोऽस्तु ते ॥ १ ॥

जय त्वं देवि चामुण्डे जय भूतार्तिहारिणि ।

जय सार्वगते देवि कालरात्रि नमोऽस्तु ते ॥ २ ॥

मधुकैटभविद्राविविधातृवरदे नमः ।

रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ३ ॥

महिषासुरनिर्णाशि भक्तानां सुखदे नमः ।

रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जाहि ॥ ४ ॥

रक्तबीजवधे देवि चण्डमुण्डविनाशिनि ।

रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जाहि ॥ ५ ॥

शुभम्भस्यैव निशुभम्भस्य धूमाक्षस्य च मर्दिनि ।

रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ६ ॥

वन्दिताङ्गियुगे देवि सर्वसौभाग्यदायिनि ।

रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ७ ॥

अचिन्त्यरूपचरिते सर्वशत्रुविनाशिनि ।

रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ८ ॥

नतेभ्यः सर्वदा भक्त्या चण्डिके दुरतापहे ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ९ ॥

स्तुवदभ्यो भक्तिपूर्वं त्वां चण्डिके व्याधिनाशिनि ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १० ॥

चण्डिके सततं ये त्वार्मर्चयन्तीह भक्तिः ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ ११ ॥

देहि सौभाग्यमारोग्यं देहि मे परमं सुखम् ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १२ ॥

विधेहि द्विषतां नाशं विधेहि बलमुच्चकैः ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १३ ॥

विधेहि देवि कल्याणं विधेहि परमां श्रियम् ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १४ ॥

सुरासुरशिरोरन्ननिघृष्टचरणोऽम्बिके ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १५ ॥

विद्यावन्तं यशस्वन्तं लक्ष्मीवन्तं जनं कुरु ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १६ ॥

प्रचण्डदैत्यदर्पणे चण्डिके प्रणतय मे ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १७ ॥

चतुर्भुजे चतुर्वक्त्रसंस्तुते परमेश्वरि ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १८ ॥

कृष्णेन संस्तुते देवि शश्यभद्रकल्या सदाम्बिके ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ १९ ॥

हिमाचलसुतानाथसंस्तुते परमेश्वरि ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जहि ॥ २० ॥

इन्द्राणीपतिसद्गावपूजिते परमेश्वरि ।
रूपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जाहि ॥ २१ ॥

देवि प्रचण्डदोर्दण्डदैत्यदर्पविनाशिनि ।
रुपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जाहि ॥ २२ ॥

देवि भक्ताजनोद्धामदत्तालनन्दोदयेऽमिके ।
रुपं देहि जयं देहि यशो देहि द्विषो जाहि ॥ २३ ॥

पत्नीं मनोरमां देहि मनोवृत्तानुसारिणीम् ।
तारिणीं दुर्गसंसारसागरस्य कुलोभ्दवाम् ॥ २४ ॥

इदं स्तोत्रं पठित्वा तु महास्तोत्रं पठेन्नरः
स तु सप्तशतीसंख्यावरमाप्नोति सम्पदाम् ॥ २५ ॥

॥ इति श्री अथार्गलास्तोत्रम् संपूर्णम् ॥

~~~~~

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://gk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

कीलकम्

॥ अथ कीलकम् ॥

ॐ अस्य श्रीकीलकमन्जस्य शिव कृषिः अनुष्टुप् छन्दः श्रीमहासरस्वती
देवता ,श्रीजगदम्बाप्रीत्यर्थं सप्तशतीपाठाङ्गत्वेन जपे विनियोगः ।

ॐ नमःचण्डिकायै॥

मार्कण्डेय उवाच

ॐ विशुद्धज्ञानदेहाय त्रिवेदीदिव्यचक्षुषे ।
श्रेयःप्रासिनिमित्ताय नमः सोमार्धधारिणे ॥ १ ॥
सर्वमेतद्विना यस्तु मन्त्राणामभिकीलकम् ।
सोऽपि क्षेममवाप्नोति सततं जाप्यतत्परः ॥ २ ॥
सिद्ध्यन्तुच्चाटनादीनि वस्त्रूनि सकलान्यापि ।
एतेन स्तुवतां देवी स्तोत्रमात्रेण सिद्ध्यति ॥ ३ ॥
न मन्त्रो नौषधं तत्र न किञ्चिदपि विद्यते ।
विना जाप्येन सिद्ध्येत सर्वमुच्चाटनादिकम् ॥ ४ ॥
समग्राण्यपि सिद्ध्यन्ति लोकशङ्कामिमां हरः ।
कृत्वा निमन्त्रयामास सर्वमेवमिदं शुभम् ॥ ५ ॥
समाप्नोति सुपुण्येन तां यथावन्नियन्त्रणाम् ।
सोऽपि क्षेममवाप्नोति सर्वमेव न संशयः ॥ ६ ॥
कृष्णायां वा चतुर्दश्यामष्टम्यां वा समाहितः ।
ददाति प्रतिगृह्णति नान्यथैषा प्रसीदति ॥ ७ ॥
इत्थंरुपेण कीलेन महादेवेन कीलितम् ।
निष्कीलां च ततः कृत्वा पठितव्यं समाहितैः ॥ ८ ॥

यो लिष्कीलां विधायैतां लित्यं जपाति संस्कुतम् ।
स सिद्धः स गणः सोऽपि गन्धर्वो जायते नरः ॥ ९ ॥
न चैवाप्यटतस्तस्य भयं क्वापिह जायते ।
नापमृत्युवशं याति मृतो मोक्षमवान्पुयात् ॥ १० ॥
जात्वा प्रारभ्य कुर्वीत न कुर्वाणो विनश्यति ।
ततो जात्वैव सम्पन्नमिदं प्ररभ्यते बुधैः ॥ ११ ॥
सौभाग्यादि च यत्किञ्चिद् दृश्यते ललनाजने ।
तत्सर्वं तत्प्रसादेन तेन जाप्यमिदं शुभम् ॥ १२ ॥
श्रैस्तु जप्यमानेऽस्मिन् स्तोत्रे सम्पत्तिरुच्चकैः ।
भवत्येव समग्रापि ततः प्रारभ्यमेव तत् ॥ १३ ॥
ऐश्वर्यं यत्प्रसादेन सौभाग्यरोग्यसम्पदः ।
शत्रुहानिःपरो मोक्षः स्तुयते सा न किं जनैः ॥ १४ ॥

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://qk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

श्रीदुर्गासप्तशती- प्रथमोऽध्यायः

अथ श्रीदुर्गासप्तशती

प्रथमोऽध्यायः

प्रथमचरित्र

ॐ प्रथमचरित्रस्य ब्रह्मा कृषि: महाकाली देवता गायत्री छंदः नन्दाशक्तिः
रक्तदन्तिकावीजम् अग्नितत्त्वतम् कृष्णवेदः स्वरूपम् श्री महाकालीप्रीत्यर्थं प्रथमचरित्र
जपे विनियोगः ।

ध्यानम्

खड्गं चक्रगदेषु चापपरिघाच्छूलं भुशुण्डीं शिरः शङ्खं संदधर्तीं करौ स्त्रिनयनां
सर्वाङ्गभूषावृताम् । नीलाशमधुतिमास्यपददशकां सेवे महाकालिकां यामस्तौत्स्वपिते
हरौ कमलजो हन्तुं मधुं कैटभम् ॥

ॐ नमः धण्डिकायै ॥ ॐ नमः चण्डिकायै ॐ ऐः मार्कण्डेय उवाच ॥१॥
सावर्णिः सूर्यतनयो यो मनुः कथ्यतेऽष्टमः । निशामय तदुत्पत्तिं विस्तराद् गदतो मम ॥२॥
महामायानुभावेन यथा मन्वन्तराधिपः । स बभूव महाभागः सावर्णिस्तनयो रवेः ॥३॥
स्वारोचिषेऽन्तरे पूर्वं चैत्रवंशसमुद्भवः । सुरथो नाम राजाभृत्समस्ते द्वितिमण्डले ॥४॥
तस्य पालयतः सम्बन्धः प्रजाः पुत्रानिवौरसान् । बभूव शत्रवो भूपाः कोलाविध्वंसिनस्तदा ॥५॥
तस्य तैरभवद् युद्धमतिप्रबलदण्डिनः । न्यूनैरपि स तैर्युद्धे कोलाविध्वंसिभिर्जितः ॥६॥
ततः स्वपुरमायातो निजदेशाधिष्ठोऽभवत् । आक्रान्तः स महाभागस्तैरस्तदा प्रबलारिभिः ॥७॥
अमात्यर्बलिभिर्दुर्बलस्य दुर्लभिः । कोशे बलं चापहृतं तत्रापि स्वपुरे ततः ॥८॥
ततो मृगयाव्याजेन हतस्वाम्यः स भूपतिः । एकाकी हयमारुद्ध जगाम गहनं वनम् ॥९॥
स तत्राश्रममद्राक्षीद् द्विजवर्यस्य मेधसः । प्रशान्तश्वापदाकीर्णं मुनिशिष्योपशोभितम् ॥१०॥
तस्थौ कंचित्स कालं च मुनिना तेन सत्कृतः । इतश्चेत्तत्त्वं विचरंस्तस्मिन्मुनिवराश्रमे ॥११॥
सोऽचिन्तयतदा तत्र ममत्वाकृष्णेतनः । मत्पूर्वे पालितं पूर्वं मया हीनं पुरं हि तत् ॥१२॥
मदभृत्यैस्तैरसद्युत्तैर्भर्तः पाल्यते न वा । न जाने स प्रथानो मे शूरहस्ती सदामदः ॥१३॥
मम वैरिवशं यातः कान् भोगानुपलप्स्यते । ये ममानुगता नित्यं प्रसादधनभोजनैः ॥१४॥

अनुवृत्तिं भ्रुवं तेऽय कुर्वन्त्यल्यमहीभुताम् । असम्यग्व्यशीलैस्तैः कुर्वद्भिः सततं व्ययम् ॥१५॥
 संचितः सोऽतिदुःखेन क्षयं कोशो गमिष्यति । एतच्चान्यच्च सततं चिन्तयामास पार्थियः ॥१६॥
 तत्र विप्राश्रमाभ्याशे वैश्यमेकं ददर्श सः । स पृष्ठस्तेन कस्त्वं भो हेतुश्चागमनेऽत्र कः ॥१७॥
 सशोक इव कस्मात्वं दुर्मना इव लक्ष्यसे । इत्याकर्ण्य वचस्तस्य भूपतेः प्रणयोदितम् ॥१८॥
 प्रत्युवाच स तं वैश्यः प्रश्रयावनतो नृपम् ॥१९॥
 वैश्य उवाच ॥२०॥ समाधिर्नाम वैश्योऽहमुत्पन्नो धनिनां कुले ॥२१॥
 पुत्रदारैर्निरस्तश्च धनलोभादसाधुभिः । विहीनश्च धनैर्दरैः पुत्रादाद्य मे धनम् ॥२२॥
 यनमभ्यागतो दुःखी निरस्तश्चासबन्धुभिः । सोऽहं न वेद्यि पुत्राणां कुशलकुशलात्मकाम् ॥२३॥
 प्रवृत्तिं स्वजनानां च दाराणां चात्र संस्थितः । किं नु तेषां गृहे क्षेममक्षेमं किं नु साम्प्रतम् ॥२४॥
 कथं ते किं न सद्वृत्ता दुर्वृत्ताः किं नु मे सुताः ॥२५॥
 राजोवाच ॥२६॥ यैर्निरस्तो भवाल्लुब्धैः पुत्रदारादिभिर्धनैः ॥२७॥
 तेषु किं भवतुः स्नेहमनुबध्नाति मानसम् ॥२८॥
 वैश्य उवाच ॥२९॥ एवमेतयथा प्राह भवानस्मदगतं वचः ॥३०॥
 किं करोमि न बध्नाति मम निष्ठुरतां मनः । यैः संत्यज्य पितृस्नेहं धनत्वब्धैर्निराकृतः ॥३१॥
 पतिस्वजनहार्दं च हार्दि तेष्येव मे मनः । किमेतन्नाभिजानामि जानन्जपि महामते ॥३२॥
 यत्प्रेमप्रवणं चित्तं विगुणेष्वपि बन्धुषु । तेषां कृते मे निःश्वासो दौर्मनस्यं च जायते ॥३३॥
 करोमि किं यन्न मनस्तेष्वप्रीतिषु निष्ठुरम् ॥३४॥
 मार्कण्डेय उवाच ॥३५॥ ततस्तौ सहितौ विप्र तं मुनिं समुपस्थितौ ॥३६॥
 समाधिर्नाम वैश्योऽसौ स च पार्थिवसत्तमः । कृत्वा तु तौ यथान्यायं यथार्हं तेन संविदम् ॥३७॥
 उपविष्टौ कथाः काञ्चिच्चक्रतुर्वैश्यपार्थियौ ॥३८॥
 राजोवाच ॥३९॥ भगवस्त्वामहं प्रष्टुमिच्छाम्येकं वदस्य तत् ॥४०॥
 दुःखाद्य यन्मे मनसः स्वचित्तायततां विना । ममत्वं गतराज्यस्य राज्याङ्गेष्वखिलेष्वपि ॥४१॥
 जानतोऽपि यथाजस्य किमेतन्मुनिसत्तम । अयं च निकृतः पुत्रैर्दरैर्भृत्यैस्तथोऽज्ञातः ॥४२॥
 स्वजनेन च संत्यकस्तेषु हार्दीं तथाप्यति । एवमेष तथाहं च द्वावप्यत्यन्तदुःखितौ ॥४३॥
 दृष्टोषेऽपि विषये ममत्वाकृष्टमानसौ । तत्किमेतन्महाभाग यन्मोहो ज्ञानिनोरपि ॥४४॥
 ममास्य च भवत्येषा वियेकान्त्पस्य मूढता ॥४५॥
 कृषिरुवाच ॥४६॥ ज्ञानमस्ति समस्तस्य जन्तोर्विषयगोचरे ॥४७॥
 विषयश्च महाभाग याति चैवं पृथक् पृथक् । दिवान्धाः प्राणिनः केचिद्रात्रावन्धास्तथापरे ॥४८॥
 केचिदिवा तथा रात्रौ प्राणिनस्तुल्यदृष्टयः । ज्ञानिनो मनुजाः सत्यं किं तु ते नहि केवलम् ॥४९॥
 यतो हि ज्ञानिनः सर्वे पशुपक्षिमृगादयः । ज्ञानं च तन्मनुष्याणां यत्तेषां मृगपक्षिणाम् ॥५०॥
 मनष्याणां च यत्तेषां तुल्यमन्यतथोभयोः । ज्ञानेऽपि सति पश्यैतान् पतङ्गाश्चावचञ्चुषु ॥५१॥

कणमोक्षाद्यतान्मोहात्पीड्यमानानपि क्षुधा । मानुषा मनुजव्याघ्र साभिलाषा: सुतान् प्रति ॥५२॥
 लोभात्पत्युपकाराय नन्येतान् किं न पश्यसि । तथापि ममतावर्ते मोहगर्ते निपातिताः ॥५३॥
 महामायाप्रभवेण संसारस्थितिकारिणा । तन्नात्र विस्मयः कार्यो योगनिद्रा जगत्पते: ॥५४॥
 महामाया हरेश्चैषा तया संमोक्षते जगत् । जानिनामपि चेतांसि देवी भगवती हि सा ॥५५॥
 बलादाकृष्य मोहाय महामाया प्रयच्छति । तया विसुज्यते विश्वं जगदेतच्चराचरम् ॥५६॥
 सेषा प्रसन्ना वरदा नृणां भवति मुक्तये । सा विद्या परमा मुक्तेहंतुभूता सनातनी ॥५७॥
 संसारबन्धहेतुश्च सैव सर्वश्वरेश्वरी ॥५८॥
 राजोवाच ॥५९॥ भगवन् का हि सा देवी महामायेति यां भवान् ॥६०॥
 ब्रवीति कथमुत्पन्ना सा कर्मास्याश्च किं द्विज । यत्प्रभावा च सा देवी यत्स्वरूपा यदुद्भवा ॥६१॥
 तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि त्वतो ब्रह्मविदां वर ॥६२॥
 कृषिरुवाच ॥६३॥ नित्यैव सा जगन्मूर्तिस्तया सर्वमिदं ततम् ॥६४॥
 तथापि तत्समुत्पत्तिर्बहुधा श्रूतां मम । देवानां कार्यसिद्ध्यर्थमाविर्भवति सा यदा ॥६५॥
 उत्पन्नेति यदा लोके सा नित्याप्यभिर्भीयते । योगनिद्रां तदा विष्णुर्जगत्येकार्णवीकृते ॥६६॥
 आस्तीर्य शेषमभजत्कल्पान्ते भगवान् प्रभुः । तदा द्वावसुरौ घोरौ विख्यातौ मधुकेटभौ ॥६७॥
 विष्णुकर्णमलोद्भूतौ हन्तुं ब्रह्माणमुद्यतौ । स नाभिकमले विष्णोः स्थितो ब्रह्मा प्रजापतिः ॥६८॥
 दृष्ट्वा तावसुरौ चोग्रौ प्रसुं च जनार्दनम् । तुष्टव योगनिद्रां तामेकाग्रहदयस्थितः ॥६९॥
 विद्वान्नार्थाय हरेहरिनेत्रकृतालयाम् । विशेष्यर्थीं जगद्वारीं स्थितिसंहारकरिणीम् ॥७०॥
 निद्रां भगवतीं विष्णोरतुलां तेजसः प्रभुः ॥७१॥
 ब्रह्मोवाच ॥७२॥ त्वं स्वाहा त्वं स्वधां त्वं हि वषट्कारः स्वरात्मिका ॥७३॥
 सुधात्वमक्षरे नित्येत्रिधा मात्रात्मिका स्थिता । अर्धमात्रास्थिता नित्या यानुच्चार्या विशेषतः ॥७४॥
 त्वमेव संध्या सावित्री त्वं देवी जननी परा । त्वयैतत्खार्यते विश्वं त्वयैतत्सृज्यते जगत् ॥७५॥
 त्वयैतत्पाल्यते देवि त्वमत्स्वन्ते च सर्वदा । विसृष्टौ सृष्टिरूपां त्वं स्थितिरूपा च पालने ॥७६॥
 तथा संहातिरूपान्ते जगतोऽस्य जगन्मये । महाविद्या महामाया महामेधा महास्मृतिः ॥७७॥
 महामोहा च भवती महादेवी महासुरी । प्रकृतिस्त्वं च सर्वस्य गुणत्रयविभाविनी ॥७८॥
 कालरात्रिमहारात्रिमहारात्रिश्च दारुणा । त्वं श्रीस्त्वमीश्वरी त्वं ज्ञीस्त्वं बुद्धिर्बोधतक्षणा ॥७९॥
 लज्जा पुष्टिस्तथा तुष्टिस्त्वं शान्तिः क्षान्तिरेव च । खड्गिनी शूलिनी घोरागदिनीचक्रिणी तथा ॥८०॥
 शङ्खिनी चापिनी बाणभुशुण्डीपरिघायुधा । सौम्या सौम्यतराशेषसौम्यभ्यस्त्वतिसुन्दरी ॥८१॥
 परपराणां परमा त्वमेव परमेश्वरी । यच्च किंचित्क्वचिद्वस्तु सदसद्विलात्मिके ॥८२॥
 तस्य सर्वस्य याशक्तिः सात्वंकिं स्तूयसे तदा । ययात्वया जगत्सष्ठा जगत्पात्यतियो जगत् ॥८३॥
 सोऽपि निद्रावशं नीतः कस्त्वां स्तोतुमिहेश्वरः । विष्णु शरीरग्रहणमहमीशान एव च ॥८४॥
 कारितास्ते यतोऽतस्त्वां कःस्तोतुंशक्तिमान् भवेत् । सा त्वमित्थं प्रभावैः स्वैरुदारैर्देवि संस्तुता ॥८५॥

मोहयैतौ दुराधर्षावसुरौ मधुकैटभौ । प्रबोधं च जगत्स्वामी नीयतामच्युतो लघु ॥८६॥
 बोधश्च क्रियतामस्य हन्तुमेतौ महासुरौ ॥८७॥
 कृषिरुवाच ॥८८॥ एवं स्तुता तदा देवी तामसी तत्र वेष्टसा ॥८९॥
 विष्णोः प्रबोधनार्थाय निहन्तुं मधुकैटभौ । नेत्रास्यनासिकाबाहुहृदयेभ्यस्तथोरसः ॥९०॥
 निर्गम्य दर्शने तस्थौ ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः । उत्स्थौ च जगन्नाथस्तया मुक्तो जनार्दनः ॥९१॥
 एकार्णवेऽहिंशयनात्ततः स ददृशे च तौ । मधुकैटभौ दुरात्मानावतिवीर्यपराक्रमौ ॥९२॥
 क्रोधरक्तेक्षणावतुं ब्रह्माणं जनितोद्यमौ । समुत्थाय ततस्ताम्यां युयुधे भगवान् हरिः ॥९३॥
 पंचवर्षसहस्राणि बाहुप्रहरणे विभुः । तावप्यतिबलोन्मत्तौ महामायाविमोहितौ ॥९४॥
 उक्तवन्तौ वरोऽस्मत्तो व्रियतामिति केशवम् ॥९५॥
 श्रीभगवानुवाच ॥९६॥ भवेतामय मे तुष्टौ मम वद्यावुभावयि ॥९७॥
 किमन्द्येन वरेणात्र एतावद्धि युतं मम ॥९८॥
 कृषिरुवाच ॥९९॥ वचिताम्यामिति तदा सर्वमापोमयं जगत् ॥१००॥
 विलोक्य ताम्यां गदितो भगवान् कमलेक्षणः । आयां जहि न यत्रौर्या सलिलेन परिप्लुता ॥१०१॥
 कृषिरुवाच ॥१०२॥ तथेत्युक्त्वा भगवता शङ्खचक्रगदाभृता ।
 कृत्वा चक्रेण वै छिन्नै जघने शिरसी तयोः ॥१०३॥
 एवमेषा समुत्पन्ना ब्राह्मणा संस्तुता स्वयम् ।
 प्रभावमस्या देव्यास्तु भूयः शृणु वदामि ते ॥ ऐं अँ ॥१०४॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये मधुकैटभवथो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥१॥

उवाच १४, अर्थक्षेत्रः २४, क्षेत्रः ६६, एवमादितः १०४ ॥

श्री महामाया विजयते

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://gk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

श्रीदुर्गासप्तशती-द्वितीयोऽध्यायः

द्वितीयोऽध्यायः

मध्यमचरित्र

ध्यानम्

ॐ अक्षस्कृपरशुं गदेषुकुलिशं पदम् धनुष्कुण्डिकां

दण्डं शक्तिमसि च चर्म जलजं घण्टां सुराभाजनम् । शूल पाशसुदर्शने च दध्तीं हस्तैः प्रसन्नाननां
सेवे सैरिभमर्दिनीमिह महालक्ष्मीं सरोजस्थिताम् ॥ ॐ हि कृषिरुवाच ॥१॥
देवासुरमभुद्युद्धं पूर्णमब्दशतं पुरा । महिषेऽसुराणामथिषे देवानां च पुरन्दरे ॥२॥
तत्रासुरैर्महायीर्येद्वसैन्यं पराजितम् । जित्वा च सकलान् देवानिन्द्रोऽभून्महिषासुरः ॥३॥
ततः पराजिता देवाः पदमयोनिं प्रजापतिम् । पुरस्कृत्य गतास्तत्र यत्रेशगरुडध्वजौ ॥४॥
यथायुतं तयोस्तद्वन्महिषासुरचेष्टितम् । त्रिदशः कथयामासुर्देवाभिभवविस्तरम् ॥५॥
सूर्येन्द्रागन्यनिलेन्द्रूनां यमस्य वरुणस्य च । अन्येषां चाधिकारान् स स्वयमेवाधितिष्ठति ॥६॥
स्वर्गान्निराकृताः सर्वे तेन देवगणा भुवि । विचरन्ति यथा मत्त्वा महिषेण दुरात्मना ॥७॥
एतद्वः कथितं सर्वममरारिविचेष्टितम् । शरणं वः प्रपन्नाः स्मो वधस्तस्य विचिन्त्यताम् ॥८॥
इत्थं निशम्य देवानां वचांसि मधुसूदनः । चकार कोपं शम्भुश्च भुकुटीकुटिलाननौ ॥९॥
ततोऽतिकोपपूर्णस्य चक्रिणो वदनात्तः । निश्चक्राम महत्तेजो ब्रह्मणः शंकरस्य च ॥१०॥
अन्येषं चैव देवानां शक्रादीनां शरीरतः । निर्गतं सुमहत्तेजस्तच्चैक्यं समगच्छत ॥११॥
अतीय तेजसः कूटं ज्वलन्तमिव पर्वतम् । ददशुस्ते सुरास्तत्र ज्वालाव्यासदिगन्तरम् ॥१२॥
अतुलं तत्र तत्तेजः सर्वदेवशरीरजम् । एकस्थं तदभून्नारी व्यासलोकत्रयं त्विषा ॥१३॥
यदभूच्छामभवं तेजस्तेनाजायत तन्मुखम् । याम्येन चाभवन् केशा बाह्यो विष्णुतेजसा ॥१४॥
सौम्येन स्तनयोर्युग्मं मध्यं चैन्द्रेण चाभवत् । वारुणेन च जडघोरु नितम्बस्तेजसा भुवः ॥१५॥
ब्रह्मणस्तेजसा पादौ तदङ्गुल्योऽकर्तेजसा । वसूनां च कराङ्गुल्यः कौबोरेण च नासिका ॥१६॥
तस्यास्तु दन्ताः सम्भूताः प्राजापत्येन तेजसा । नयनत्रितयं जज्ञे तथा पावकतेजसा ॥१७॥
भुवौ च संध्ययोस्तेजः श्रवणावनिलस्य च । अन्येषां चैव देवानां सम्भवस्तेजसां शिवा ॥१८॥
ततः समस्तदेवानां तेजोराशिसमुद्भवाम् । तां विलोक्य मुदं प्रापुरमरा महिषार्दिता ॥१९॥
शूलं शूलाद्विनिष्कृष्य ददौ तस्यै पिनाकधूक् । चक्रं च दत्तवान् कृष्णः समुत्पाद्य स्वचक्रतः ॥२०॥
शङ्खं च वरुणः शक्तिं ददौ तस्यै हुताशनः । मारुतो दत्तवांश्चापं बाणपूर्णं तथेषुधी ॥२१॥
वज्रमिन्द्रः समुत्पाद्य कुलिशाद्भवाधिषः । ददौ तस्यै सहस्राक्षो घण्टामैरावताद् गजात् ॥२२॥

कालदण्डाधमो दण्डं पाशं चाम्बुपतिर्ददौ । प्रजापतिश्चाक्षमालां ददौ ब्रह्मा कमण्डलुम् ॥२३॥
 समस्तरोमकृपेषु निजरश्मीन् दिवाकरः । कालश्च दत्तवान् खड्गं तस्याश्चर्मं च निर्मलम् ॥२४॥
 क्षीरोदश्चामलं हारमजरे च तथाम्बरे । चूडामणिं तथा दिव्यं कुण्डले कटकानि च ॥२५॥
 अर्धचन्द्रं तथा शुभं केयूरान् सर्वबाहुषु । नूपुरौ विमलौ तद्वद् गैवेयकमनुत्तमम् ॥२६॥
 अङ्गुलीयकरत्वानि समस्तास्वङ्गुलीषु च । विश्वकर्मा ददौ तस्यै परशुं चातिनिर्मलम् ॥२७॥
 अस्त्राण्यनेकरूपाणि तथाभेद्यं च दंशनम् । अम्लानपडकजां मालां शिरस्चुरसि चापराम् ॥२८॥
 अददञ्जलधिस्तस्यै पङ्कजं चातिशोभनम् । हिमवान् वाहनं सिंहं रत्वानि विविधानि च ॥२९॥
 ददावशून्यं सुरया पानपात्रं धनाधिपः । शेषश्च सर्वनागेशो महामणिविभूषितम् ॥३०॥
 नागहारं ददौ तस्यै धत्ते यः पृथिवीमिमाम् ॥ अन्वैरपि सुरैर्देवी भूषणैरायुधैस्तथा ॥३१॥
 सम्मानिता ननादोच्चैः सादृहासं मुहुर्मुहुः । तस्या नादेन घोरेण कृत्स्नमापूरितं नभः ॥३२॥
 अमायतातिमहता प्रतिशब्दो महानभूत् । चुक्षुभुः सकला लोकाः समुद्राक्ष्यं चकम्पिरे ॥३३॥
 चचाल वसुधा चेलुः सकलाश्च महीधराः । जयेति देवाश्च मुदा तामूचुः सिंहवाह्नीम् ॥३४॥
 तुष्टुवुर्मुनयश्चैनां भक्तिनमात्ममूर्तयः । दृष्ट्या समस्तं संक्षुब्धं त्रैलोक्यममरारयः ॥३५॥
 संनद्धाखिलसैन्यास्ते समुत्तरस्थुरुदायुधाः । आः किमेतदिति क्रोधादाभाष्य महिषासुरः ॥३६॥
 अभ्यधावत तं शब्दमशेषैरसुरैर्यृतः । स दर्दश ततो देवीं व्यासलोकत्रयां त्विषा ॥३७॥
 पादाकान्त्या नतभुवं किरीटोलिलखिताम्बराम् । क्षोभिताशेषपातालां धनुज्यानि स्वनेन ताम् ॥३८॥
 दिशो भुजसहस्रेण समन्ताद् व्याप्य संस्थिताम् । ततः प्रवयुते युद्धं तया देव्या सुरद्विषाम् ॥३९॥
 शस्त्रास्त्रैर्बहुधा मुक्तैरादीपितदिग्नतरम् । मिहिषासुरसेनानीश्चिक्षुराख्यो महासुरः ॥४०॥
 ययुधे चामरश्चान्यैश्चतुरङ्गबलाद्वितः । रथानामयुतैः षडभिरुदग्राख्यो महासुरः ॥४१॥
 अयुध्यतायुतानां च सहस्रेण महाहनुः । पंचाशदभिश्च नियुतैरसिलोमा महासुरः ॥४२॥
 अयुतानां शतैः षडभिर्बाष्कलो युयुधे रणे । गजवाजिसहस्रौघैरनेकैः परिवारितः ॥४३॥
 यृतो रथानां कोट्या च युद्धे तस्मिन्नयुध्यत । बिडालाख्योऽयुतानां च पञ्चाशद्विरथायुतैः ॥४४॥
 युयुधे संयुगे तत्र रथानां परिवारितः । अन्ये च तत्रायुतशो रथनाहगर्यैर्यृताः ॥४५॥
 युयुधुः संयुगे देव्या सह तत्र महासुराः कोटिकोटिसहस्रैस्तु रथानां दन्तिनां तथा ॥४६॥
 हयानां च यृतो युद्धे तत्राभूमिहिषासुरः । तोमरैर्भिन्दिपालैश्च शक्तिभिर्मुसलैस्तथा ॥४७॥
 युयुधुः संयुगे देव्या खड्गैः परशुपटिटैः । केचिच्च चिद्गिपुः शक्तीः केचित्पाशास्तथापरे ॥४८॥
 देवीं खड्गपहरैस्तु ते तां हन्तुं प्रचक्रमुः । सापि देवीं ततस्तानि शस्त्राण्यस्त्राणि चण्डिका ॥४९॥
 लीलयैव प्रचिच्छेद निजशस्त्रास्त्रवर्षिणी । अनायस्तानना देवीं स्त्र्यमाना सुरिभिः ॥५०॥
 मुमोचासुरदेहेषु शस्त्राण्यस्त्राणी चेश्वरी । सोऽपि क्रुद्धो धुतस्टो देव्या वाहनकेशरी ॥५१॥
 चचारासुरसैन्येषु वनेष्विव हुताशनः । निःश्वासान् मुमुक्षे यांश्च युध्यमाना रणोऽम्बिका ॥५२॥
 त एव सद्यः सम्भूता गणाः शतसहस्रशः । युयुधुस्ते परशुभिर्भिन्दिपालासिपटिटैः ॥५३॥

नाशयन्तोऽसुरगणान् देवीशक्त्युपबृहिताः । अवादयन्त पठहान् गणाः शङ्खास्तथापरे ॥५४॥
 मुद्गांश्च तथैवान्ये तस्मिन् युद्धमहोत्सवे । ततो देवी त्रिशूलेन गदया शक्तिवृष्टिभिः ॥५५॥
 खड्गादिभिश्च शतशो निजघान महासुरान् । पातयामास चैवान्यान् घण्टास्वनविमोहितान् ॥५६॥
 असुरान् भुविपाशेन बद्ध्या चान्यानकर्षयत् । केचिद् द्विधा कृतास्तीक्ष्णैः खड्गपातैस्तथापरे ॥५७॥
 विपोथिता निपातेन गदया भुवि शेरते । वेमुश्च केचिद्गुधिरं मुसलेन भृशं हताः ॥५८॥
 केचिन्निपतिता भूमौ भिन्नाः शूलेन वक्षसि । निरन्तराः शरोधेण कृताः केचिद्रणाजिरे ॥५९॥
 श्येनानुकारिणः प्राणान् मुमुचिष्ठिदशार्दनाः । केषांचिद् बाहवशिष्ठनाशिष्ठन्नग्रीवास्तथापरे ॥६०॥
 शिरांसि पेतुरन्येषामन्ये मध्ये विदारिताः । यिष्ठिन्नजङ्घास्तवपरे पेतुरुद्ध्यां महासुराः ॥६१॥
 एकबाहवक्षिचरणाः केचिद्देव्या द्विधा कृताः । छिन्नेऽपि चान्ये शिरसि पतिताः पुनरुत्थिताः ॥६२॥
 कबन्धा युयुधुर्द्वया गृहीतपरमायुधाः । ननुत्श्चापरे तत्र युद्धे तूर्यलयाश्रिताः ॥६३॥
 कबन्धाशिष्ठनशिरसः खड्गशक्त्युष्टिपाणयः । तिष्ठ तिष्ठेति भाषन्तो देवीमन्ये महासुराः ॥६४॥
 पातितै रथनागाशवैरसुरैश्च वसुन्धरा । अगम्या साभवतत्र यत्राभूत्स महारणः ॥६५॥
 शोणितौघा महानयः सद्यस्तत्र प्रसुस्वुः । मध्ये चासुरसैन्यस्य वारणासुरवाजिनाम् ॥६६॥
 क्षणेन तन्महासैन्यमसुराणां तथाम्बिका । निन्ये क्षयं यथा वहनिस्तुणदारुमहाचयम् ॥६७॥
 स च सिंहो महानादमुत्सुर्जन्धुतकेशः । शरीरेभ्योऽमरारीणामसूनिव विचिन्वति ॥६८॥
 देव्या गणैश्च तैस्तत्र कृतं युद्धं महासुरैः । यथैषां तुतुषुर्देवाः पुष्पवृष्टिमुचो दिवि ॥६९॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सार्वर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये महिषासुरसैन्यवधो नाम द्वितीयोऽध्यायः
 उवाच १, श्लोकाः ६८, एवम् ६९, एवमादितः १७३ ॥

श्री चंडिका विजयते

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
 Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://gk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

श्रीदुर्गासप्तशती - तृतीयोऽध्यायः

तृतीयोऽध्यायः

ध्यानम्

ॐ उद्द्यदभानुसहस्रकान्तिमरुणक्षौमा शिरोमालिकां रक्तालिसपयोधरां जपवटीं विद्यामभीति वरम् ।
हस्ताब्जैर्दधतीं त्रिनेत्रविलसद्वक्त्रारविन्दश्रियं देवीं बद्धहिमांशुरत्नमुकुटां वन्देऽरविन्दस्थिताम् ॥
‘ॐ’ क्रृषिऽवाच ॥१॥

निहन्यमानं तत्सैन्यमवलोक्य महासुरः । सेनानीश्चिक्षुरः कोपाद्यौ योद्धुमथाम्बिकाम् ॥२॥
स देवीं शरवर्षण वर्वर्ष समरेऽसुरः । यथा मेरुगिरे श्रुह्णं तोयवर्षण तोयदः ॥३॥
तस्यच्छित्त्वा ततो देवी लीलयैव शरोत्करान् । जघान तुरगान् बाणैर्यन्तरं चैव बाजिनाम् ॥४॥
चिच्छेद च धनुः सद्यो ध्वजं चातिसमुच्छितम् । विव्याध चैव गात्रेषु छिन्नधन्वानमाशुगैः ॥५॥
सच्छिन्नधन्वा विरथो हताश्वो हतसारथः । अभ्यधायत तां देवीं खड्गचर्मधरोऽसुरः ॥६॥
सिंहमाहत्य खड्गेन तीक्ष्णधरेण मृर्धनि । आजघान भुजे सव्ये देवीमप्यतिवेगवान् ॥७॥
तस्याः खड्गो भुजं प्राप्य पफाल नृपनन्दन । ततो जग्राह शूलं स कोपादरुणलोचनः ॥८॥
चिक्षेप च ततस्ततु भद्रकाल्यां महासुरः । जाज्वल्यमानं तेजोभी रविविम्बमियाम्बरात् ॥९॥
दृष्ट्वा तदापतच्छूलं देवी शूलममुच्यत । तच्छूलं शतधा तेन नीतं स च महासुरः ॥१०॥
हते तस्मिन्महावीर्यं महिषस्य चमूपतौ । आजगाम गजारुदश्चामरस्त्रिदशार्दनः ॥११॥
सोऽपि शक्ति मुमोचाथ देव्यास्तामम्बिका द्रुतम् । हुंकाराभिहतां भूमौ पातयामास निष्प्रभाम् ॥१२॥
भग्नां शक्ति निपतितां दृष्ट्वा क्रोधसमन्वितः । चिक्षेप चामरः शूलं बाणैस्तदपि साच्छिनत् ॥१३॥
ततः सिंहः समुत्पत्य गजकुम्भान्तरे स्थितः । बाहुयुद्धेन युयुधे तेनोच्चैस्त्रिदशारिणा ॥१४॥
युद्धयमानौ ततस्तौ तु तस्मान्नागान्महीं गतौ । युयुधातेऽतिसंरब्धौ प्रहारैरतिदरुणैः ॥१५॥
ततो येगात् खमुत्पत्य निपत्य च मृगारिणा । करप्रहरेण शिरश्चामरस्य पृथक्कृतम् ॥१६॥
उदग्रश्च रणे देव्या शिलावृक्षादिभिर्हेतः । दन्तमुष्ठितलैश्चैव करालश्च निपातितः ॥१७॥
देवी कुद्धा गदापातैश्चूर्णयामास चोद्धतम् । बाष्कलं भिन्दिपालेन बाणैस्तामं तथात्पक्तम् ॥१८॥
उग्रास्यमुग्रवीर्यं च तथैव च महाहनुम् । त्रिनेत्रा च त्रिशूलेन जघान परमेश्वरी ॥१९॥
बिडालस्यासिना कायात्पातयामास वै शिरः । दुर्धरं दुर्मुखं चोभौ शरैर्निन्ये यमक्षयम् ॥२०॥
एवं संक्षीयमाणे तु स्वसैन्ये महिषासुरः । माहिषेण स्वरूपेण त्रासयामास तान् गणान् ॥२१॥
कांश्चिन्तुण्डप्रहरेण खुरक्षेपैस्तथापरान् । लाङ्गूलताडितांश्चान्यांछुडगाभ्या च विदारितान् ॥२२॥
येगेन कांश्चिदपरान्नादेन अमणेन च । निःश्वासपवनेनान्यान् पातयामास भूतले ॥२३॥

निपात्य प्रमथानीकमभ्यधावत सोऽसुरः। सिंहं हन्तुं महादेव्याः कोपं चक्रे ततोऽम्बिका ॥२४॥
 सोऽपि कोपन्महावीर्यः खुरक्षणमहीतलः। श्रृङ्गाभ्यां पर्वतानुच्छांश्चिक्षेप च ननाद च ॥२५॥
 येगभमणविक्षुण्णा मही तस्य व्यशीर्यत । लाङ्गूलेनाहतश्चाब्धिः प्लावयामास सर्वतः ॥२६॥
 धुतश्रृङ्गविभिन्नाश्च खण्डं खण्डं यर्युर्धनाः। शासानिलास्ताः शतशो निषेतुर्नभसोऽचलाः ॥२७॥
 इति क्रोधसमाधमातमापतन्तं महासुरम् । दृष्ट्या सा चण्डिका कोपं तद्वधाय तदाकरोत् ॥२८॥
 सा क्षिस्या तस्य वै पाशं तं बबन्ध महासुरम् । तत्याज माहिषं रूपं सोऽपि बद्धो महामृथे ॥२९॥
 ततः सिंहोऽभवत्सद्यो यावत्स्याम्बिका शिरः। छिनति तावत्पुरुषः खडगपाणिरदृश्यत ॥३०॥
 तत एवाशु पुरुषं देवी चिच्छेद सायकैः। तं खडगचर्मणा सार्हं ततः सोऽभूमहागजः ॥३१॥
 करेण च महासिंहं तं चकर्ष जगर्ज च । कर्षतस्तु करं देवी खडगेन निरकृन्तत ॥३२॥
 ततो महासुरो भूयो माहिषं वपुरास्थितः। तथैव क्षोभयामास त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥३३॥
 ततः कुद्धा जगन्माता चण्डिका पानमुत्तमम् । पपौ पुनः पुनश्चैव जहासारुणलोचना ॥३४॥
 ननर्द चासुरः सोऽपि बलवीर्यमदोदधतः। विषाणाभ्यां च चिक्षेप चण्डिकां प्रति भूध-रान् ॥३५॥
 सा च तान् प्रहितास्तेन चूर्णयन्ती शरोत्करैः। ऊवाचं तं मदोदधृतमुखरागाकुलाक्षरम् ॥३६॥
 देव्युवाच ॥३७॥ गर्ज गर्ज क्षणं मृढं मधु यावत्पिबाम्यहम् ।
 मया त्वयि हतेऽत्रैय गर्जिष्यन्त्याशु देवता: ॥३८॥
 कृषिरुवाच ॥३९॥

एवमुक्त्वा समुत्पत्य साऽरुद्धा तं महासुरम् । पादेनाक्रम्य कण्ठे च शूलेनैनमताडयत् ॥४०॥
 ततः सोऽपि पदाऽक्रान्तस्तया निजमुखात्ततः। अर्धनिष्कान्त एवासीद् देव्या वीर्येण संवृतः ॥४१॥
 अर्धनिष्कान्त एवासौ युध्यमानो महासुरः। तया महासिना देव्या शिरशिक्षत्वा निपातितः ॥४२॥
 ततो हाहाकृतं सर्वं दैत्यसैन्यं ननाश तत् । प्रहर्षं च परं जग्मुः सकला देवतागणाः ॥४३॥
 तुष्ट्वुस्तां सुरा देवीं सह दिव्यैर्महर्षिभिः। जगुर्गन्धर्वपतयो ननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥४४॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सार्वर्णिके मन्त्रवन्तरे देवीमाहात्म्ये महिषासुरवधे नाम तृतीयोऽध्यायः ॥३॥
 ऊवाच ३, क्षेका: ४१, एवम् ४४, एवमादितः २१७ ॥

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://gk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

श्रीदुर्गासप्तशती - चतुर्थोऽध्यायः

चतुर्थोऽध्यायः

ध्यानम्

ॐ कालाभाभां कटाक्षैरिकुलभयदां मौलिबद्धेन्दुरेखां
शङ्खं चक्रं कृपाणं त्रिशिखमपि कर्त्रैरुद्धहन्तीं त्रिनेत्राम् ।
सिंहस्कन्धाधिरूढां त्रिभुवनमखिलं तेजसा पूर्वन्तीं
ध्यायेद् दुर्गां जयाख्यां त्रिदशपरिवृतां सेवितां सिद्धकामैः ॥
‘ॐ’ क्रृषिरुवाच ॥१॥

शक्रादयः सुरगणा निहतेऽतिवीर्यं तस्मिन्दुरात्मनि सुरारिबले च देव्या ।
तां तुष्टुवुः प्रणतिनमशिरोधरांसा वाग्भिः प्रहर्षपुलकोद्गमचारुदेहः ॥२॥
देव्या यथा ततमिदं जगदात्मशक्त्या निश्चेषदेवगणशक्तिसमूहमूर्त्या ।
तामस्त्रिकामखिलदेवमहर्षिपूज्यां भक्त्या नताः स्म विदधातु शुभानि सा नः ॥३॥
यस्याः प्रभावमतुलं भगवाननन्तो ब्रह्मा हरश्च न हि वरुमलं बलं च ।
सा चण्डिकाखिलजगत्परिपालनाय नाशाय चाशुभभयस्य मतिं करोतु ॥४॥
या श्री स्वयं सुकृतिनां भवनेष्वलक्ष्मीः पापात्मनां कृतथियां हृदयेषु बुद्धिः ।
श्रद्धा सतां कुलजनप्रभवस्य लज्जा तां त्वां नताः स्म परिपालय देवि विश्वम् ॥५॥
किं वर्णयाम तव रूपमचिन्त्यमेतत् किं चातिवीर्यमसुरक्षयकारि भूरि ।
किं चाहवेषु चरितानि तवादभुतानि सर्वेषु देव्यसुरदेवगणादिकेषु ॥६॥
हेतुः समस्तजगतां त्रिगुणापि दोषेन ज्ञायसे हरिहरादिभिरप्यपारा ।
सर्वाश्रयाखिलमिदं जगदंशभूत- मव्याकृता हि परमा प्रकृतिस्त्वमाद्या ॥७॥
यस्याः समस्तसुरत समुदीरणेन तृसि प्रयाति सकलेषु मखेषु देवि ।
स्वाहासि वै पितृगणस्य च तृसिहेतु- रुच्चार्यसे त्वमत एव जनैः स्वधा च ॥८॥
या मुक्तिहेतुरविचिन्त्यमहाव्रता त्व- मभ्यस्यसे सुनियतेन्द्रियतत्त्वसारैः ।
मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरस्तसमस्तदोषैः विर्यासि सा भगवती परमा हि देवी ॥९॥
शब्दात्मिका सुविमलगर्घजुषां निधान- मुद्गीथरम्यपदपाठवतां च साम्नाम् ।
देवी त्रयी भगवती भवभावनाय वार्ता च सर्वजगतां परमार्तिहन्त्री ॥१०॥
मेधासि देवि विदिताखिलशास्त्रसारा दुर्गासि दुर्गभवसागरनौरसङ्गा ।
श्रीः कैटभारिहृदयैककृताधिवासा गौरी त्वमेव शशिमौलिकृतप्रतिष्ठा ॥११॥

ईषत्सहासममलं परिपूर्णचन्द्र- बिन्बानुकारि कनकोत्तमकान्तिकान्तम् ।
 अत्यदभुतं प्रहृतमत्तरुषा तथापि वक्त्रं विलोक्य सहसा महिषासुरेण ॥१२॥
 दृष्ट्वा तु देवि कुपितं भुकुटीकराल- मुद्यच्छशाङ्कसदृशच्छवि यन्ज सद्यः ।
 प्राणान्मुमोच महिषस्तदतीय चित्रं कैर्जीव्यते हि कुपितान्तकर्दर्शनेन ॥१३॥
 देवि प्रसीद परमा भवती भवाय सद्यो विनाशयसि कोपवती कुलानि ।
 विज्ञातमेतदधुनैव यदस्तमेत- न्नीतं बलं सुविपुलं महिषासुरस्य ॥१४॥
 ते सम्मता जनपदेषु धनानि तेषां तेषां यशांसि न च सीदति धर्मवर्गः ।
 धन्यास्त एव निभूतात्मजभूत्यदारा येषां सदाभ्युदयदा भवती प्रसन्ना ॥१५॥
 धर्म्याणि देवी सकलानि सदैव कर्मा-ण्यत्यादतः प्रतिदिनं सुकृती करोति ।
 स्वर्गं प्रयाति च ततो भवतीप्रसादा- ललोकत्रयेऽपि फलदा ननु देवि तेन ॥१६॥
 दुर्गं स्मृता हरसि भीतिमशेषजन्तोः स्वस्थैः स्मृता मतिमतीय शुभां ददासि ।
 दारिद्र्यदुःखभयहारिणि का त्वदन्या सर्वोपकारकरणाय सदाऽद्विचिन्ता ॥१७॥
 एभिहैर्जगदुपैति सुखं तथैते कुर्वन्तु नाम नरकाय चिराय पापम् ।
 संग्राममृत्युमधिगम्य दिवं प्रयान्तु मत्येति नन्महितान् विनिहंसि देवी ॥१८॥
 दृष्ट्वैव कि न भवती प्रकरोति भस्म सर्वासुरानरिषु यत्प्रहिणोषि शस्त्रम् ।
 लोकान् प्रयान्तु रिपवोऽपि हि शशपूता इत्थं मतिर्भवति तेष्वपि तेऽतिसाध्वी ॥१९॥
 खड्गप्रभानिकरविस्फुरणैस्तथोऽग्ने: शूलाग्रकान्तिनिवहेन दशोऽसुराणाम् ।
 यन्नागता विलयमंशुमदिन्दुखण्ड- योग्याननं तव विलोक्यतां तदेतत् ॥२०॥
 दुर्घृतवृत्तशमनं तव देवि शीलं रूपं तथैतदविचिन्त्यमतुल्यमन्यैः ।
 वीर्यं च हन्तु द्वितदेवपराक्रमाणां वैरिष्वपि प्रकटितैव दया त्वयेत्थम् ॥२१॥
 केनोपमा भवतु तेऽस्य पराक्रमस्य रूपं च शत्रुभयकार्यतिहारि कुत्र ।
 चित्ते कृपा समरनिष्ठुरता च दृष्टा त्वयेव देवि वरदे भुवनत्रयेऽपि ॥२२॥
 त्रैलोक्यमेतदखिलं रिपुनाशनेन त्रातं त्वया समरमूर्धनि तेऽपि हत्वा ।
 नीता दिवं रिपुगणा भयमप्यपास्त- मस्माकमुन्मदसुरारिभवं नमस्ते ॥२३॥
 शूलेन पाहि नो देवि पाहि खड्गेन चाम्बिके । घण्टास्वनेनः पाहि चापञ्चानि:स्वनेन च ॥२४॥
 प्राच्यां रक्ष प्रतीच्यां च चण्डिके रक्ष दक्षिणे । आमणेनात्मशूलस्य उत्तरस्यां तथेश्वरि ॥२५॥
 सौम्यानि यानि रूपाणि त्रैलोक्ये विचरन्ति ते । यानि चात्यर्थघोराणि तै रक्षास्मांस्तथा भुवम् ॥२६॥
 खड्गशूलगदादीनि यानि चाक्षाणी तेऽम्बिके । करपल्लवसङ्गीनि तैरस्मान् रक्ष सर्वतः ॥२७॥
 कृषिरुद्याच ॥२८॥
 एवं स्तुता सुरैर्दिव्यैः कुसुमैर्नन्दनोदऽभ्यैः । अर्चिता जगतां धात्री तथा गन्धानुलेपनैः ॥२९॥
 भक्त्या समस्तैश्चिदशैर्दिव्यैर्धूपैस्तु धूपिता । प्राह प्रसादसुमुखी समस्तान् प्रणतान् सुरान् ॥३०॥

देव्युवाच ॥३१॥ व्रियतां त्रिदशः सर्वं यदस्मत्तोऽभिवाच्छितम् ॥३२॥
 देवा ऊचुः ॥३३॥ भगवत्या कृतं सर्वं न किंचिदविशष्टते ॥३४॥
 यदयं निहतः शत्रुरस्माकं महिषासुरः । यदि चापि वरो देयस्त्वयास्माकं महेश्वरि ॥३५॥
 संस्मृता संस्मृता त्वं नो हिंसेथाः परमापदः । यश्च मर्त्यः स्त्वैरभिस्त्वां स्तोष्यत्यमलानने ॥३६॥
 तस्य वित्तर्षिविभवैर्धनदारादिसम्पदाम् । वृद्धयेऽस्मत्प्रसन्ना त्वं भवेथाः सर्वदाम्बिके ॥३७॥
 कृषिरुवाच ॥३८॥

इति प्रसादिता देवैर्जगतोऽर्थं तथाऽस्तमनः । तथेत्युक्त्वा भद्रकाली बभूवान्तर्हिता नृप ॥३९॥
 इत्येतत्कथितं भूप सम्भूता सा यथा पुरा । देवी देवशरीरेभ्यो जगत्त्रयहितैषिणी ॥४०॥
 पुनश्च गौरीदेहात्सा समुद्भूता यथाभवत् । वधाय दुष्टदैत्यानां तथा शुभ्मनिशुभ्मयोः ॥४१॥
 रक्षणाय चलोकानां देवानामुपकारिणी । तच्छृणुष्य मयाऽस्त्वयातं यथावत्कथयामि ते ॥ हि ॐ ॥४२॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्मये शक्रादिस्तुतिर्नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥४॥
 ऊवाच ५, अर्थश्लाकौ २, श्लोकाः ३५, एवम् ४२, एवमादितः २५९ ॥

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
 Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://qk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

श्रीदुर्गासप्तशती - पञ्चमोऽध्यायः

पञ्चमोऽध्यायः

उत्तरचरित्र

ध्यानम्

ॐ घण्टाशूलहलानि शङ्खमुसले चक्रं धनुः सायकं हस्ताब्जैर्दधतीं घनान्तविलसच्छीतां शुतुल्यप्रभाम्।
गौरीदेहसमुद्भवां त्रिजगतामाधारभूतां महा- पूर्वमत्र सरस्वतीमनुभजे शुम्भादिदैत्यार्दिनीम् ॥

ॐ क्लीं कृषिरुवाच ॥१॥

पुरा शुम्भनिशुम्भाभ्यामसुराभ्यां शचीपते: । त्रैलोक्यं यज्ञभागाश्च ह्रता मदबलाश्रयात् ॥२॥
तायेव सूर्यतां तद्विषिकारं तथैन्दवम् । कौबेरमथ याम्यं च चक्राते वरुणस्य च ॥३॥
तायेव पवनद्विं च चक्रतुर्वहनिकर्म च । ततो देवा विनिर्धूता अष्टराज्याः पराजिताः ॥४॥
ह्रताधिकाराश्चिदशास्त्राभ्यां सर्वं निराकृताः । महासुराभ्यां तां देवीं संस्मरन्त्यपराजिताम् ॥५॥
तथास्माकं वरो दत्ते यथाऽपत्सु स्मृताखिलाः । भवतां नाशयिष्यामि तत्क्षणात्परमापदः ॥६॥
इति कृत्वा मतिं देवा हिमवन्तं नगेश्वरम् । जग्मुस्तत्र ततो देवीं विष्णुमायां प्रतुष्टुवुः ॥७॥
देवा ऊचुः ॥८॥

नमो दैव्यै महादेव्यै शिवायै सततं नमः । नमः प्रकृत्यै भद्रायै नियताः प्रणताः स्म ताम् ॥९॥
रौद्रायै नमो नित्यायै गौर्यै धात्र्यै नमो नमः । ज्योत्स्नायै चेन्दुरुपिण्यै सुखायै सततं नमः ॥१०॥
कल्याण्यै प्रणतां वृद्ध्यै सिद्ध्यै कुर्मा नमो नमः । नैकृत्यै भूभूतां लक्ष्म्यै शर्वाण्ये ते नमो नमः ॥११॥
दुर्गायै दुर्गापारायै सारायै सर्वकारिण्यै । ख्यात्यै तथैव कृष्णायै धूमायै सततं नमः ॥१२॥
अतिसौम्यातिरौद्रायै नतास्तस्यै नमो नमः । नमो जगत्प्रतिष्ठायै देव्यै कृत्यै नमो नमः ॥१३॥
या देवीं सर्वभूतेषु विष्णुमायेति शब्दिता । नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१४॥
या देवीं सर्वभूतेषु चेतनेत्यभिधीयते । नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१५॥
या देवीं सर्वभूतेषु बुद्धिरुपेण संस्थिता । नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१६॥
या देवीं सर्वभूतेषु निद्रारुपेण संस्थिता । नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१७॥
या देवीं सर्वभूतेषु क्षुधारुपेण संस्थिता । नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१८॥
या देवीं सर्वभूतेषु उच्छायारुपेण संस्थिता । नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥१९॥
या देवीं सर्वभूतेषु शक्तिरुपेण संस्थिता । नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२०॥
या देवीं सर्वभूतेषु तृष्णारुपेण संस्थिता । नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२१॥
या देवीं सर्वभूतेषु क्षान्तिरुपेण संस्थिता । नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२२॥

या देवी सर्वभूतेषु जातिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२३॥
 या देवी सर्वभूतेषु लज्जारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२४॥
 या देवी सर्वभूतेषु शान्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै ॥नमस्तस्यै नमो नमः ॥२५॥
 या देवी सर्वभूतेषु श्रद्धारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२६॥
 या देवी सर्वभूतेषु कान्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२७॥
 या देवी सर्वभूतेषु लक्ष्मीरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै ॥नमस्तस्यै नमो नमः ॥२८॥
 या देवी सर्वभूतेषु वृत्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥२९॥
 या देवी सर्वभूतेषु स्मृतिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥३०॥
 या देवी सर्वभूतेषु दयारूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥३१॥
 या देवी सर्वभूतेषु तुष्टिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥३२॥
 या देवी सर्वभूतेषु मातृरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥३३॥
 या देवी सर्वभूतेषु आन्तिरूपेण संस्थिता ॥ नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥३४॥
 इन्द्रियाणामधिष्ठात्री भूतानां चाखिलेषु या । भूतेषु सततं तस्यै व्यासिदैव्ये नमो नमः ॥३५॥
 चितिरूपेण याकृत्स्नमेतद् व्याप्यस्थिता जगत् । नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमस्तस्यै नमो नमः ॥३६॥
 स्तुता सुरैः पूर्वमभीष्टसंश्रया तथा सुरेन्द्रण दिनेषु सेविता ।
 करोतु सा नः शुभेतुरीश्वरी शुभानि भद्राण्यभिहन्तु चापदः ॥३७॥
 या साम्प्रतं चोद्धतदैत्यतापितैः- रस्माभिरीशा च सुरैर्नमस्यते ।
 या च स्मृता तत्क्षणमेव हन्ति नः सर्वापदो भक्तिविनम्भूर्तिभिः ॥३८॥
 कृषिरुवाच ॥३९॥

एवं स्तवादियुक्तानां देवानां तत्र पार्वती । स्नातुमभ्याययौ तोये जान्हव्या नृपनन्दन ॥४०॥
 साब्रवीतान् सुरान् सुभूर्भवदभिः स्तूयतेऽत्र का । शरीरकोशतश्चास्या: समुद्भूताब्रवीच्छिवा ॥४१॥
 स्तोत्रं ममैतत् क्रियते शुभदैत्यनिराकृतैः । देवैः समेतैः समरे निशुभेन पराजितैः ॥४२॥
 शरीराकोशाद्यतस्या: पार्वत्या निःसुताम्बिका । कौशिकीति समस्तेषु ततो लोकेषु गीयते ॥४३॥
 तस्यां विनिर्गतायां तु कृष्णाभूत्सापि पार्वती । कालिकेति समाख्याता हिमाचलकृताश्रया ॥४४॥
 ततोऽम्बिकां परं रूपं बिज्ञाणं सुमनोहरम् । दर्दश चण्डो मुण्डश्च भूत्यौ शुभनिशुभयोः ॥४५॥
 ताभ्यां शुभाय चाख्याता अतीव सुमनोहरा । काप्यास्ते ऋषी महाराज भासयन्ती हिमाचलम् ॥४६॥
 नैव तादृक् क्वचिद्रूपं दृष्टं केनचिदुत्तमम् । ज्ञायतां काप्यसौ देवी गृह्णतां चासुरेश्वर ॥४७॥
 स्त्रीरत्नमतिचार्वड्गी घोतयन्ती दिशास्त्विषा । सा तु तिष्ठति दैत्येन्द्र तां भवान् द्रष्टुर्हर्ति ॥४८॥
 यानि रत्ना निमणयो गजाशादीनि वैप्रभो । त्रैलोक्ये तु समस्तानि साम्प्रतं आन्तिते गृहे ॥४९॥
 ऐरावतः समानीतो गजरत्नं पुरन्दरात् । परिजाततरुश्चायं तथैयोच्चैःश्रवा हयः ॥५०॥
 विमानं हंससंयुक्तमेतकिष्ठिति तेऽङ्गणे । रत्नभूतमिहानीतं यदासीद्वेष्टसोऽभुतम् ॥५१॥

निधिरेषमहापदम् समानीतोधनेश्वरात् । किञ्जिलिकनौ ददौ चाभिधर्मालामम्लानपङ्कजाम् ॥५२॥
 छत्रं ते वारुणं गेहे काञ्चनसावि तिष्ठति । तथायं स्वन्दनवरो यः पुराऽसीत्प्रजापते ॥५३॥
 मृत्योरुत्क्रान्तिदा नाम शक्तिरीश त्वया हृता । पाशः सलिलराजस्य आतुस्तव परिग्रहे ॥५४॥
 निशुभ्स्याभिजाताश्च समस्ता रत्नजातयः । वहनिरपि ददौ तुभ्यमग्निशौचे च वाससी ॥५५॥
 एवं दैत्येन्द्र रत्नानि समस्तान्याहृतानि ते । श्रीरत्नमेषा कल्याणी त्वया कस्मान्न गृह्णते ॥५६॥
 कृषिरुवाच ॥१०१॥

निशम्येति वचः शुभः स तदा चण्डमुण्डयोः । प्रेषयामास सुखीवं दूतं देव्या महासुरम् ॥५७॥
 इति चेति चयक्तव्या सागत्य वचनान्मम । यथा चाभ्येति सम्प्रीत्या तथाकार्यं त्वया लघु ॥५८॥
 स तत्र गत्वा यत्रास्ते शैलोद्देशोऽतिशोभने । सा देवी तां ततः प्राह श्लक्षणं मधुरया गिरा ॥५९॥
 दूत उवाच ॥१०५॥

देवि दैत्येश्वरः शुभ्स्त्रैलोक्ये परमेश्वरः । दूतोऽह प्रेषितस्तेन त्वत्सकाशमिहागतः ॥६०॥
 अव्याहताजः सर्वासु यः सदा देवयोनिषु । निर्जिताखिलदैत्यारिः स यदाह श्रृणुष्य तत् ॥६१॥
 मम त्रैलोक्यमयिलं मम देव वशानुगः । यज्ञभागानहं सर्वानुपाश्नामि पृथक् पृथक् ॥६२॥
 त्रैलोक्ये वररत्नानि मम वश्यान्यशेषतः । तथैव गजरत्नं च हृत्वा देवेन्द्रवाहनम् ॥६३॥
 क्षीरोदमथनोदभूतमश्वरत्नं ममामरैः । उच्चैःश्वससंजं तत्प्रणिपत्य समर्पितम् ॥६४॥
 यानि चान्यानि देवेषु गन्धवैषूरगेषु च । रत्नभूतानि भूतानि तानि मध्येव शोभने ॥६५॥
 स्त्रीरत्नभूतां त्वां देवि लोके मन्यामहे वयम् । सा त्वमस्मानुपागच्छ यतो रत्नभुजो वयम् ॥६६॥
 मां वा ममानुजं वापि निशुभ्मुरुविक्रमम् । भज त्वं च चलापाङ्गि रत्नभूतासि वै यतः ॥६७॥
 परमैश्वर्यमतुलं प्राप्स्यसे मत्परिग्रहात् । एतद् बुद्ध्या समालोच्य मत्परिग्रहतां व्रज ॥६८॥
 कृषिरुवाच ॥६९॥

इत्युक्ता सा तदा देवी गम्भीरान्तःस्मिता जग्नौ । दुर्गा भगवती भद्रा ययेदं धार्यते जगत् ॥७०॥
 देव्युवाच ॥७१॥

सत्यमुक्तं त्वयानात्रमिथ्या किंचित्त्वयोदितम् । त्रैलोक्यापिपतिः शुभो निशुभ्मश्चापि तादृशः ॥७२॥
 किं त्वत्र यत्प्रतिज्ञातं मिथ्या तत्क्रियते कथम् । श्रूयतामल्पबुद्धित्वात्प्रतिज्ञा या कृता पुरा ॥७३॥
 यो मां जयति संग्रामे यो मे दर्पं व्यपोहति । यो मे प्रतिबलो लोके स मे भर्ता भविष्यति ॥७४॥
 तदागच्छतु शुभोऽत्र निशुभ्मो वा महासुरः । मां जित्वाकिं चिरेणात्र पाणिं गृहणातु मेलघु ॥७५॥
 दूत उवाच ॥७६॥

अवलिसासि मैवं त्वं देवि ब्रूहि ममाग्रतः । त्रैलोक्ये कः पुमांस्तिष्ठेदग्ने शुभनिशुभयोः ॥७७॥
 अन्येषामपि दैत्याना सर्वे देवा न वैयुधि । तिष्ठन्ति सम्मुखे देवि किं पुनः श्री त्वमेकिका ॥७८॥
 इन्द्राद्याः सकला देवास्तस्थुर्येषां न संयुगे । शुभादीनां कथं तेषां श्री प्रयास्यसि सम्मुखम् ॥७९॥
 सा त्वं गच्छ मयैवोक्ता पाश्वं शुभनिशुभयोः । केशाकर्षणनिर्झूतगौरवा मा गमिष्यसि ॥८०॥

देव्युवाच ॥८१॥

एवमेतद् बली शुभ्भो निशुम्भश्चातिवीर्यवान् । किं करोमि प्रतिज्ञा मे यदनालोचिता पुरा ॥८२॥
स त्वंगच्छ मयोक्तं ते यदेतत्सर्वमादतः । तदाचक्ष्वासुरेन्द्राय सच युक्तं करोतु तत् ॥४३॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्मये देव्या दूतसंवादो नाम
पञ्चमोऽध्यायः ॥५॥

ऊवाच ९, त्रिपान्मन्त्रा:६६, श्लोका: ५४, एवम् १२९. एव, मादितः ३८८ ॥

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://gk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

श्रीदुर्गासप्तशती - षष्ठोऽध्यायः

षष्ठोऽध्यायः

ध्यानम्

ॐ नागार्थीश्वरविष्ट्रां फणिफणोत्सोरुत्नावली- भास्वद्देहलतां दिवाकरनिभां नेत्रब्रयोदभासिताम् ।
मालाकुम्भकपालनीरजकरां चन्द्रार्थचूडां परां सर्वज्ञेश्वरभैरवाङ्कनिलयां पद्मावतीं चिन्तये ॥
ॐ कृषिरुवाच ॥१॥

इत्याकर्ण्य वचो देव्या: स दूतोऽमर्षपूरितः । समाचष्ट समागम्य दैत्यराजाय विस्तरात् ॥२॥
तस्य दूतस्य तद्वाक्यमाकर्ण्यसुरराट् ततः । सक्रोधः प्राह दैत्यानामधिपं धूम्लोचनम् ॥३॥
हे धूम्लोचनाशु त्वं स्वसैन्यपरिवारितः । तामानय बलाद् दुष्टां केशकर्षणविह्वलाम् ॥४॥
तत्परित्राणदः कश्चिद्यदि वोत्तिष्ठतेऽपरः । स हन्तव्योऽमरो वापि यक्षो गन्धर्व एव वा ॥५॥
कृषिरुवाच ॥६॥

तेनाजासस्ततः शीघ्रं स दैत्यो धूम्लोचनः । वृतः षष्ठ्या सहस्राणामसुराणां द्रुतं यद्यौ ॥७॥
स दृष्ट्या तां ततो देवीं तुहिनाचलसंस्थिताम् । जगदोच्चैः प्रयाहीति मूलं शुभनिशुभयोः ॥८॥
न चेत्प्रीत्याद्य भवती मद्भर्तरमुपैष्यति । ततो बलान्नयाम्येष केशकर्षणविह्वलाम् ॥९॥
देव्युवाच ॥१०॥

दैत्येश्वरेण प्रहितो बलवान् बलसंवृतः । बलान्नयसि मामेवं ततः किं ते करोम्यहम् ॥११॥
कृषिरुवाच ॥१२॥

इत्युक्तः सोऽभ्यधावत्तामसुरो धूम्लोचनः । हुकारेणैव तं भस्म सा चकाराम्बिका ततः ॥१३॥
अथ कुद्धं महासैन्यमसुराणां तथाम्बिका । वर्वर्ष सायकेस्तीक्ष्णैस्तथा शक्तिपरश्चर्ष्णैः ॥१४॥
ततो धृतसटः कोपात्कृत्वा नादं सुभैरवम् । पपातासुरसेनायां सिंहो देव्या: स्ववाहनः ॥१५॥
काश्चित् करप्रहरेण दैत्यानास्येन चापरान् । आक्रम्य चाधरेणान्यान् स जघान महासुरान् ॥१६॥
केषांचित्पाटयामास नखैः कोषाणि केसरी । तथा तलप्रहरेण शिरांसि कृतवान् पृथक् ॥१७॥
विच्छिन्नबाहुशिरसः कृतास्तेन तथापरे । पर्पौ च रुधिरं कोषादन्येषां धुतकेसरः ॥१८॥
क्षणेन तद्बलं सर्वं क्षयं नीतं महात्मना । तेन केसरिणा देव्या याहनेनातिकोपिना ॥१९॥
श्रुत्वा तमसुरं देव्या निहतं धूम्लोचनम् । बलं च क्षयितं कृत्वन् देवीकेसरिणा ततः ॥२०॥
चुकोप दैत्याधिपतिः शुभः प्रस्फुरिताधरः । आज्ञापयामास च तौ चण्डमुण्डौ महासुरौ ॥२१॥
हे चण्ड हे मुण्ड बलैर्बहुभिः परिवारितौ । तत्र गच्छत गत्वा च सा समानीयतां लघु ॥२२॥
केशेष्याकृष्य बद्ध्या वा यदि वः संशयो युधि । तदाशेषायुधैः सर्वैरसुरैर्विनिहन्यताम् ॥२३॥

तस्यां हतायां दुष्टायां सिंहे च विनिपातिते । शीघ्रमागम्यतां बद्ध्या गृहीत्वा तामथाम्बिकाम्
॥३५॥२४॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहत्मये शुभनिशुभसेनानीधूमलोचनवधो नाम
षष्ठोऽध्यायः ॥६॥ उवाच ४, श्लोकः २०, एवम् २४ एवमारितः ॥४१२॥

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://gk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

श्रीदुर्गासप्तशती - सप्तमोऽध्यायः

सप्तमोऽध्यायः

ध्यानम्

ॐ ध्यायेयं रत्नपीठे शुक्रकलपठितं शृणवतीं श्यामलाङ्गीं
न्यस्तैकाङ्गिंसरोजे शशिशकलधरां वल्लकीं यादयन्तीम् ।
कह्नाराबद्धमालां नियमितविलसच्चोलिकां रक्तवस्त्रां
मातड्गीं शड्खपात्रां मधुरमधुमदां चित्रकोदभासिभालाम् ॥
'ॐ' क्रृषिरुवाच ॥१॥

आजसास्ते ततो दैत्याश्चण्डमुण्डपुरोगमा: । चतुरङ्गबलोपेता यवुरभ्युद्यतायुधाः ॥२॥
ददशुस्ते ततो देवीमीषद्वासां व्यवस्थिताम् । सिंहस्योपरि शैलेन्द्रशृङ्गे महति काञ्चने ॥३॥
ते दृष्ट्वा तां समादातुमुद्यमं चक्रुद्यताः । आकृष्टचापासिधरास्तथान्ये तत्समीपगाः ॥४॥
ततः कोपं चकारोच्चरैर्मिका तानरीन् प्रति । कोपेन चास्या वदनं मषीवर्णमभूतदा ॥५॥
भुकुटीकुटिलात्तस्या ललाटफलकाददुतम् । काली करालवदना विनिष्कान्तासिपाशिनी ॥६॥
विचित्रखट्वाङ्गधरा नरमालाविभूषणा । द्वीपिचर्मपरीधाना शुष्कमांसातिभैरवा ॥७॥
अतिविस्तारवदना जिव्हाललनभीषणा । निमग्नारक्तनयना नादापूरितदिइमुखा ॥८॥
सा येगेनाभीपतिता घातयन्ती महासुरान् । सैन्ये तत्र सुरारीणामभक्षयत् तटब्बलम् ॥९॥
पार्षिण्याहाङ्कुशग्राहियोधघणटासमन्वितान् । समादायैकहस्तेन मुखे चिक्षेप वारणान् ॥१०॥
तथैव योधं तुर्गेण रथं सारथिना सह । निष्प्रिष्ठ्य वक्त्रे दशनैश्चर्ययन्त्यतिभैरवम् ॥११॥
एकं जग्राह केशेषु ग्रीवायामथ चापरम् । पादेनाक्रम्य चैवान्यामुरसान्यमपोथयत् ॥१२॥
तैर्मुक्तानि च शस्त्राणि महास्त्राणि तथासुरैः । मुखेन जग्राह रुषा दशनैर्मथितान्यपि ॥१३॥
बलिनां तद् बलं सर्वमसुराणां दुरात्मनाम् । ममर्दभक्षयच्चान्यानन्यांश्चाताङ्गयत्था ॥१४॥
असिना निहताः केचित्केचित्खट्वाङ्गताङ्गिताः । जगमुर्विनाशमसुरा दन्ताग्राभिहतास्तथा ॥१५॥
क्षणेन तद् बलं सर्वमसुराणा निपतितम् । दृष्ट्वा चण्डोऽभिद्रुद्राव तां कालीमतिभीषणाम् ॥१६॥
शरवर्षमहाभीमैर्भीमाक्षीं तां महासुरः । छादयामास चक्रैश्च मुण्डः द्विसैः सहस्रशः ॥१७॥
तानि चक्राण्यनेकानि विशमानानि तन्मुखम् । बभुर्यथार्कबिम्बानि सुबहूनि घनोदरम् ॥१८॥
ततो जहासातिरुषा भीमं भैरवनादिनी । काली करालवक्त्रान्तर्दुर्दर्शदशनोञ्जवला ॥१९॥
ऊत्थाय च महासिं ह देवी चण्डमधावत । गृहीत्वा चास्य केशेषु शिरस्तेनासिनाञ्छिनत् ॥२०॥
अथ मुण्डोऽभ्यधावत्तां दृष्ट्वा चण्डं निपातितम् । तमप्यपातयदभूमौ सा खड्गाभिहतं रुषा ॥२१॥
हतशेषं ततः सैन्यं दृष्ट्वा चण्डं निपातितम् । मुण्डं च समुहावीर्यं दिशो भेजे भयातुरम् ॥२२॥

शिरश्चण्डस्य काली च गुहीत्वा मुण्डमेव च । प्राह प्रचण्डाट्टहासमिश्रमध्येत्य चण्डिकाम् ॥२३॥
मया तवात्रोपहृतौ चण्डमुण्डौ महापथ् । युद्धयज्ञे स्वयं शुभ्मं निशुभ्मं च हनिष्यसि ॥२४॥
कृषिरुद्याच ॥२५॥

तावानीतौ ततो दृष्ट्या चण्डमुण्डौ महासुरौ । उवाच कालीं कल्याणीं ललितं चण्डिका वचः ॥२६॥
यस्माच्चण्डं च मुण्डं च गुहीत्वा त्वमुपागता । चामुण्डेति ततो लोके ख्याता देवि अविष्यसि ॥३५॥२७॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्मये
चण्डमुण्डवधो नाम सप्तमोऽध्यायः ॥७॥ उवाच २, श्लोकाः २७, एवम् २७, एवमादितः ४३९ ॥
- श्री कालिका विजयते -

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://gk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

श्रीदुर्गासप्तशती - अष्टमोऽध्यायः

अष्टमोऽध्यायः

ध्यानम्

ॐ अरुणां करुणातरङ्गिताक्षीं धृतपाशाङ्कुशबाणचापहस्ताम् ।

अणिमादिभिरावृतां मयूखैरहमित्येव विभावये भवानीम् ॥

ॐ कृषिरुवाच ॥१॥

चण्डे च निहते दैत्ये मुण्डे च विनिपातिते । बहुलेषु च सैन्येषु क्षयितेष्वसुरेश्वरः ॥२॥
 ततः कोपपराधीनचेता: शुभ्मः प्रतापवान् । उद्योगं सर्वसैन्यानां दैत्यानामादिदेश ह ॥३॥
 अद्य सर्वबलैर्देत्याः षडशीतिरुदायुधाः । कम्बूनां चतुरशीतिर्निर्यान्तु स्वबलैर्वृताः ॥४॥
 कोटिवीर्याणि पंचाशद्सुराणां कुलानि वै । शतं कुलानि धौमाणां निर्गच्छन्तु ममाज्ञया ॥५॥
 कालका दौर्हिदा मौर्याः कालकेयास्तथासुराः । युद्धाय सज्जा निर्यान्तु आज्ञया त्वरिता मम ॥६॥
 इत्याज्ञाप्यासुरपतिः शुभ्मो भैरवशासनः । निर्जगाम महासैन्यसहस्रैर्बहुभिर्वृतः ॥७॥
 आयान्तं चण्डिका दृष्ट्या तत्सैन्यमतिभीषणम् । ज्यास्वनैः पूर्यामास धरणीगगनान्तरम् ॥८॥
 ततः सिंहो महानादमतीव कृतवान् नृप । घण्टास्वनेन तन्नादमम्बिका चोपबृहयत् ॥९॥
 धनुज्यासिंहघण्टानां नादापूरितदिइमुखा । निनादैर्भीषणैः काली जिग्ने विस्तारितानना ॥१०॥
 तं निनादमुपश्रुत्य दैत्यसैन्यैश्चतुर्दिशम् । देवी सिंहस्तथा काली सरोषैः परिवारिताः ॥११॥
 एतस्मिन्नन्तरे भूप विनाशाय सुरद्विषाम् । भवायामरसिंहानामतिवीर्यबलान्विताः ॥१२॥
 ब्रह्मेशगुहयिष्णानां तथेन्द्रस्य च शक्तयः । शरीरेभ्यो विनिष्कम्य तद्वैश्चण्डिकां ययुः ॥१३॥
 यस्य देवस्य यद्रूपं यथाभूषणवाहनम् । तद्वदेव हि तच्छक्तिरसुरान् योदधुमाययौ ॥१४॥
 हंसयुक्तिमानाग्रे साक्षसूक्षमण्डलुः । आयाता ब्रह्मणः शक्तिर्द्विष्णाणी साभिधीयते ॥१५॥
 माहेश्वरी वृषारुद्धा त्रिशुलवरधारिणी । महाहिवलया प्राप्ता चन्द्ररेखायिभूषणा ॥१६॥
 कौमारी शक्तिहस्ता च मयूरवरवाहना । योद्धुमभ्याययौ दैत्यानम्बिका गुहरूपिणी ॥१७॥
 तथैव वैष्णवी शक्तिरुद्गोपरि संस्थिता । शङ्खचक्रगदाशाङ्गखड्गहस्ताभ्युपाययौ ॥१८॥
 यज्ञवाराहमतुलं रूपं या बिभ्रतो हरे । शक्तिः साप्याययौ तत्र वाराहीं बिभ्रती तनुम् ॥१९॥
 नारसिंही नृसिंहस्य बिभ्रती सदृशं वपुः । प्राप्ता तत्र सटाक्षेपज्ञिसनक्षत्रसंहतिः ॥२०॥
 वज्रहस्ता तथैवैन्द्री गजराजोपरि स्थिता । प्राप्ता सहस्रनयना यथा शक्रस्तथैव सा ॥२१॥
 ततः परिवृत्तस्ताभिरीशानो देवशक्तिभिः । हन्त्यन्तामसुराः शीघ्रं मम प्रीत्याऽहं चण्डिकाम् ॥२२॥
 ततो देवीशरीरातु विनिष्क्रान्तातिभीषणा । चण्डिकाशक्तिरत्युग्रा शिवाशतनिनादिनी ॥२३॥
 सा चाह धूमजटिलमीशानमपराजिता । दूत त्वं गच्छ भगवन् पार्श्वं शुभ्मनिशुभ्मयोः ॥२४॥

ब्रुहि शुम्भं निशुम्भं च दानवावतिगर्वितौ । ये चान्ये दानवास्तत्र युद्धाय समुपस्थिताः ॥२५॥
 त्रैलोक्यमिन्द्रो लभतां देवः सन्तु हविर्भुजः । यूयं प्रयात पातालं यदि जीवितुमिच्छथ ॥२६॥
 बलावलेपादथ चेदभवन्तो युद्धकाङ्क्षिणाः । तदागच्छतु तुष्यन्तु मच्छिवाः पिशितेन वः ॥२७॥
 यतो नियुक्तो दौत्येनतया देव्या शिवः स्वयम् । शिवदूतीति लोकेऽस्मिस्ततः साख्यातिमागता ॥२८॥
 तेऽपि श्रुत्वा वचो देव्याः शर्वाख्यातं महासुराः । अमर्षापूरिता जगमुर्यत्र कात्यायनी स्थिता ॥२९॥
 ततः प्रथममेवाग्ने शरशक्त्युष्टिवृष्टिभिः । ववर्षुरुद्धतामर्षास्तां देवीममरारयः ॥३०॥
 सा च तान् प्रहितान् बाणाञ्छूलशक्तिपरश्चधान् । चिच्छेद लीलयाऽध्मात्पन्नुमुक्तैर्महेषुभिः ॥३१॥
 तस्याग्रतस्तथा काली शूलपातविदारितान् । खट्याङ्गपोथितांशारीन् कुर्वती व्यचरत्तदा ॥३२॥
 कमण्डलुजलाक्षेपहतवीर्यान् हतौजसः । ब्रह्माणी चाकरोच्छत्रून् येन येन स्म धावति ॥३३॥
 माहेश्वरी त्रिशूलेन तथा चक्रेण वैष्णवी । दैत्याज्जघान कौमारी तथा शक्त्यातिकोपना ॥३४॥
 ऐन्द्रीकुलिशपातेन शतशो दैत्यदानवाः । पेतुर्विदारिताः पृथ्व्यां रुधिरौधप्रवर्षिणः ॥३५॥
 तुण्डप्रहारविध्वस्ता दंष्ट्रागक्षतवक्षसः । वाराहमूर्या व्यपतंश्चक्रेण च विदारिताः ॥३६॥
 नखैर्विदारितांशान्व्यान् भक्षयन्ती महासुरान् । नारसिंही चचाराजौ नादापूर्णदिग्म्बरा ॥३७॥
 चण्डाद्टहासैरसुराः शिवदृत्यभिदृषिताः । पेतुः पृथिव्यां पतितास्तांश्चखादाथ सा तदा ॥३८॥
 इति मातृगणं कुद्धं मर्दयन्तं महासुरान् । दृष्ट्याभ्युपायैर्विधैर्नेशुर्देवारिसैनिकाः ॥३९॥
 पलयनपरान् दृष्ट्या दैत्यान् मातृगणार्दितान् । योद्धुमभ्याययौ कुद्धो रक्तबीजो महासुरः ॥४०॥
 रक्तबिन्दुर्यदा भूमौ पतत्यस्य शरीरतः । समुत्पत्ति मेदिन्यां तत्प्रमाणस्तदासुरः ॥४१॥
 युयुधे स गदापाणिरिन्द्रशक्त्या महासुरः । ततश्चैन्द्री स्ववग्रेण रक्तबीजमताडयत् ॥४२॥
 कुलिशेनाहतस्याशु बहु सुस्राव शेणितम् । समुत्स्थुस्ततो योधास्तद्रूपास्तत्पराक्रमाः ॥४३॥
 यावन्तः पतितास्तस्य शरीराद्रक्तबिन्दवः । तावन्तः पुरुषा जातास्तद्वीर्यबलविक्रमाः ॥४४॥
 ते चापि युयुधुस्तत्र पुरुषा रक्तसम्भवाः । समं मार्तुभिरत्युग्रशस्त्रपातातिभीषणम् ॥४५॥
 पुनश्च वज्रपातेन क्षतमस्य शिरो यदा । यवाह रक्तं पुरुषास्ततो जाताः सहस्रशः ॥४६॥
 वैष्णवी समरे चैनं चक्रेणाभिजघान ह । गदया ताडयामास ऐन्द्री तमसुरेश्वरम् ॥४७॥
 वैष्णवीचक्रभिन्नस्य रुधिरसावसम्भवैः । सहस्रशो जगद्व्यासं तत्प्रमाणैर्महासुरैः ॥४८॥
 शक्त्या जघान कौमारी वाराही च तथासिना । माहेश्वरी त्रिशूलेन रक्तबीजं महासुरम् ॥४९॥
 स चापि गदया दैत्यः सर्वा एवाहनत् पृथक् । मातृः कोपसमाविष्टो रक्तबीजो महासुरः ॥५०॥
 तस्याहतस्य बहुधा शक्तिशूलादिभिर्भुवि । पपात यो वै रक्तौघस्तेनासञ्छतशोऽसुराः ॥५१॥
 तैश्चासुरासुक्सम्भूतैरसुरैः सकलं जगत् । व्यासमासीततो देवा भयमाजगमुरुतमम् ॥५२॥
 तान् विषण्णान् सुरान् दृष्ट्या चण्डिका प्राहसत्यरा । उवाच कालींचामुण्डे विस्तीर्णं वदनं कुरु ॥५३॥
 मच्छस्त्रपातसम्भूतान् रक्तबिन्दूमहासुरान् । रक्तबिन्दोः प्रतीच्छ त्वं यक्षत्रेणानेन येगिना ॥५४॥
 भक्षयन्ती चर रणे तदुत्पन्नान्महासुरान् । एवमेष क्षयं दैत्यः क्षीणरक्तो गमिष्यति ॥५५॥

भक्ष्यमाणास्त्वया चोगा नचोत्पत्स्यन्ति चापरे । इत्युक्त्वा तांततो देवीशूलेनाभिजघान तम् ॥५६॥
मुखेन काली जग्नु रक्तबीजस्य शोणितम् । ततोऽसायाजघानाथ गदया तत्र चण्डिकाम् ॥५७॥
न चास्या येदनां चक्रे गदापातोऽलिपकामपि । तस्याहतस्य देहातु बहु सुसाव शोणितम् ॥५८॥
यतस्ततस्तद्वक्त्रेण चामुण्डा सम्प्रतीच्छति । मुखे समुद्रता येऽस्या रक्तपातान्महासुराः ॥५९॥
तांश्चखादाथ चामुण्डा पपौ तस्य च शोणितम् । देवी शूलेन वज्रेण बाणैरसिभिरूषिभिः ॥६०॥
जघान रक्तबीजं तं चामुण्डापीतशोणितम् । स पपात महीपृष्ठे शस्त्रसङ्घसमाहतः ॥६१॥
नीरक्तश्च महीपाल रक्तबीजो महासुरः । ततस्ते हर्षमतुलमवापुस्तिदशा नृप ॥६२॥
तेषां मातृगणो जातो ननर्तासृङ्गमदोद्धतः ॥३५॥६३॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये रक्तबीजवधो अष्टमोऽध्यायः ॥८॥
उवाच १, अर्धश्लोकः १, क्षेत्रकाः ६१, एवम् ६३, एवमादितः ५०२ ॥

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://qk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

श्रीदुर्गासप्तशती - नवमोऽध्यायः

नवमोऽध्यायः

ध्यानम्

ॐ बन्धूककाञ्चननिभं रुचिराक्षमालां पाशाङ्कुशौ च वरदां निजबाहुदण्डैः ।
बिभ्राणमिन्दुशकलाभरणं त्रिनेत्र- मर्घमिकेशमनिशं वपुराश्रयामि ॥
ॐ राजोवाच ॥१॥

विचित्रमिदमाख्यातं भगवन् भवता मम । देव्याश्चरितमाहात्म्यं रक्तबीजवधाश्रितम् ॥२॥
भूयश्चेच्छाम्यहं श्रोतुं रक्तबीजे निपातिते । चकार शुभ्मो यत्कर्म निशुम्भश्चातिकोपनः ॥३॥
कृषिरुवाच ॥४॥

चकार कोपमतुलं रक्तबीजे निपातिते । शुभ्मासुरो निशुम्भश्च हतेष्वन्येषु चाहये ॥५॥
हन्यमानं महासैन्यं विलोक्यामर्षमुद्धन् । अभ्यधावन्निशुम्भोऽथ मुख्ययासुरसेनया ॥६॥
तस्याग्रतस्तथा पृष्ठे पार्श्वयोश्च महासुरः । संदृष्टैष्पुटाः क्रुद्धा हन्तुं देवीमुपाययुः ॥७॥
आजगाम महावीर्यः शुम्भोऽपि स्वबलैर्वृतः । निहन्तुं चण्डिका कोपात्कृत्वा युद्धं तु मातृभिः ॥८॥
ततो युद्धमतीवासीद् देव्या शुम्भनिशुम्भयोः । शरवर्षमतीवोग्रं मेघयोरिव वर्षतोः ॥९॥
चिच्छेदास्ताञ्छरास्ताम्यां चण्डिका स्वशरोत्करैः । ताडयामास चाङ्गेषु शश्नौर्धैरसुरेश्वरौ ॥१०॥
निशुम्भो निशितं खड्गं चर्म चादाय सुप्रभम् । अताडयव्मूर्धिन्नं सिंहं देव्या वाहनमुत्तमम् ॥११॥
ताडिते वाहने देवी क्षुरप्रेणासिमुत्तमम् । निशुम्भस्याशु चिच्छेदं चर्म चाप्यष्टचन्द्रकम् ॥१२॥
छिन्ने चर्मणि खड्गे च शक्तिं चिक्षेप सोऽसुरः । तामप्यस्य द्विधा चक्रं चक्रेणाभिमुखागताम् ॥१३॥
कोपाध्मातो निशुम्भोऽथ शूलं जग्राह दानवः । आयातं मुषिपातेन देवी तच्चाप्यचूर्णवत् ॥१४॥
आविध्याथ गदां सोऽपि चिक्षेप चण्डिकां प्रति । सापिदेव्या त्रिशूलेन भिन्ना भस्मत्वमागता ॥१५॥
ततः परशुहस्तं तमायान्तं दैत्यपुड्गवम् । आहत्य देवी बाणौर्धैरपातयत भूतले ॥१६॥
तस्मिन्निपतिते भूमौ निशुम्भे भीमविक्रमे । आतर्यतीव संकुद्धः प्रययौ हन्तुमम्बिकाम् ॥१७॥
स रथस्थस्तथात्युच्चैर्गृहीतपरमायुधैः । भुजैरष्टभिरतुलैर्व्याप्याशेषं बभौ नभः ॥१८॥
तमायान्तं समालोक्य देवी शङ्खमयादयत् । ज्याशब्दं चापि धनुषश्चकारातीव दुःसहम् ॥१९॥
पूर्यामास ककुभो निजघण्टास्वनेन च । समस्तदैत्यसैन्यानां तेजोवधविधायिना ॥२०॥
ततः सिंहो महानादैस्तयाजितेभमहामदैः । पूर्यामास गगनं गां तथैव दिशो दश ॥२१॥
ततः काली समुत्पत्य गगनं क्षमामताडयत् । कराम्यां तन्निनादेन प्राक्स्वनास्ते तिरोहिताः ॥२२॥
अट्टाट्टहासमशिवं शिवदूती चकार ह । तैः शब्दैरसुराश्रेषु शुम्भः कोपं परं ययौ ॥२३॥
दुरात्मस्तिष्ठ तिष्ठेति व्याजहराम्बिका यदा । तदा जयेत्यभिहितं देवैराकाशसंस्थितैः ॥२४॥

शुभ्मैनागत्य याशकिर्मुका ज्वालातिभीषणा । आयान्ती वन्हिकूटाभा सा निरस्ता महोल्कया ॥२५॥
 सिंहनादेन शुभ्मस्य व्यासं लोकत्रयान्तरम् । निर्धातनि स्वनो घोरो जितवानवनीपते ॥२६॥
 शुभ्मुकाञ्छरान्देवी शुभ्मस्तत्प्रहिताञ्छरान् । चिच्छेद स्वशरैरुग्रैः शतशोऽथ सहस्रशः ॥२७॥
 ततः सा चण्डिका कुद्धा शूलेनाभिजघान तम् । स तदाभिहतो भूमौ मूच्छितो निपपात ह ॥२८॥
 ततो निशुभ्मः सम्प्राप्य चेतनामात्तकामुकः । आजघान शरैर्देवीं कालीं केसरिणं तथा ॥२९॥
 पुनश्च कृत्वा बाहूनामयुतं दनुजेश्वरः । चक्रायुथेन दितिजञ्छादयामास चण्डिकाम् ॥३०॥
 ततो भगवतीकुद्धा दुर्गा दुर्गातिनाशिनी । चिच्छेद तानि चक्राणि स्वशरैः सायकांश्च तान् ॥३१॥
 ततो निशुभ्मो वेगेन गदामादाय चण्डिकाम् । अभ्यधावत वै हन्तुं दैत्यसेनासमावृतः ॥३२॥
 तस्यापतत एवाशु गदां चिच्छेद चण्डिका । खड्गेन शितधारेण स च शूलं समाददे ॥३३॥
 शूलहस्तं समायान्तं निशुभ्ममर्दनम् । हादि विव्याध शूलेन वेगाविद्धेन चण्डिका ॥३४॥
 भिन्नस्य तस्य शूलेन हृदयान्दिःसृतोऽपरः । महाबलो महावीर्यास्तिषेति पुरुषो वदन् ॥३५॥
 तस्य निष्क्रामतो देवी प्रहस्य स्वनवत्ततः । शिरश्चिच्छेद खड्गेन ततोऽसावपतदभुवि ॥३६॥
 ततः सिंहश्चखादोग्रं दंष्ट्राक्षुण्णशिरोधरान् । असुरांस्तांस्तथा काली शिवदूती तथापरान् ॥३७॥
 कौमारीशक्तिनिर्भिन्ना । केचिन्नेशुर्महासुराः । ब्रह्माणीमन्त्रपृतेन तोयेनान्ये निराकृताः ॥३८॥
 माहेश्वरीत्रिशूलेन भिन्नाः पेतुस्तथापरे । वाराहीतुन्डघातेन केचिच्छूर्णीकृता भुवि ॥३९॥
 खण्डं खण्डं च चक्रेण वैष्णव्या दानवाः कृताः । वज्रेण चैन्द्रीहस्ताग्रविमुक्तेन तथापरे ॥४०॥
 केचिद्विनेशुरसुराः केचिन्नष्ठा महाहवात् । भक्षिताश्चापरे कालीशिवदूतीमुगाधिपैः ॥ॐ ॥४१॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्मये
 निशुभ्मवधो नाम नवमोऽध्याय ॥९॥ उवाच २, श्लोकाः ३९, एवं ४१, एवमादितः ५४३ ॥

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
 Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://gk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

श्रीदुर्गासप्तशती - दशमोऽध्यायः

दशमोऽध्यायः

ध्यानम्

'ॐ' उत्तस्मैमरुचिरां रविचन्द्रवन्हि नेत्रा शनुशशरयुता- इकुशपाशशूलम् ।
रम्यैर्भुजैश्च दधतीं शिवशक्तिरूपां कामेश्वरीं ह्रदि भजामि धुतेन्दुलेखाम् ॥
'ॐ' कृषिरुवाच ॥१॥

निशुम्भं निहतं दृष्ट्या आतरं प्राणसम्मितम् । हन्यमानं बलं चैव शुभं कुखोऽब्रवीद्वचः ॥२॥
बलावलेपाद् दुष्टे त्वं मा दुर्गं गर्वमावह । अन्यासां बलमाश्रित्य युदध्यसे यातिमानिनी ॥३॥
देव्युवाच ॥४॥

एकैवाहं जगत्यत्र द्वितीया का ममापा । पश्यैता दुष्ट मर्येव विशन्त्यो मदिभूतयः ॥५॥
ततः समस्तास्ता देव्यो ब्रह्माणीप्रमुखा लयम् । तस्या देव्यास्तनौ जगमुरेकैवासीत्तदाम्बिका ॥६॥
देव्युवाच ॥७॥

अहं विभूत्या बहुभिरिह रूपैर्यदास्थिता । तत्संहृतं मर्यैकैव तिष्ठाम्याजौ स्थिरो भव ॥८॥
कृषिरुवाच ॥९॥

ततः प्रववृते युद्धं देव्या शुभस्य चोभयोः । पश्यतां सर्वदेवानामसुराणां च दारुणम् ॥१०॥
शरवर्षे शितैः शङ्खस्तथाङ्घैश्चैव दारुणैः । तयोर्युद्धमभूदभूयः सर्वलोकभयइकरम् ॥११॥
दिव्यान्यस्त्राणि शतशो मुमुक्षे यान्यथाम्बिका । बभञ्ज तानि दैत्येन्द्रस्तत्प्रतीघातकर्तुभिः ॥१२॥
मुक्तानि तेन चाङ्गाणि दिव्यानि परमेश्वरी । बभञ्ज लीलयैवोग्रहुडकरोच्चारणादिभिः ॥१३॥
ततः शरशतैर्देवीमाच्छादयत सोऽसुरः । सापि तत्कुपिता देवी धनुशिच्छेद चेषुभिः ॥१४॥
छिन्ने धनुषि दैत्येन्द्रस्तथा शक्तिमथाददे । चिच्छेद देवी चक्रेण तामप्यस्य करे स्थिताम् ॥१५॥
ततः खड्गमुपादाय शतचन्द्रं च भानुमत् । अभ्यधावत्तदा देवीं दैत्यानामधिपेश्वरः ॥१६॥
तस्यापतत एवाशु खड्गं चिच्छेद चण्डिका । धनुर्मुक्तैः शितैर्बाणैश्चर्म चार्ककरामलम् ॥१७॥
हताशः स तदा दैत्यशिखन्धन्वा विसारथः । जग्राह मुदगरं घोरमम्बिकानिधनोद्यतः ॥१८॥
चिच्छेदापततस्तस्य मुदगरं निशितैः शरैः । तथापि सोऽभ्यधावतां मुष्ठिमुद्यम्य वेगवान् ॥१९॥
स मुष्ठिं पातयामास हृदये दैत्यपुडगवः । देव्यास्तं चापि सा देवी तलेनोरस्यताङ्गयत् ॥२०॥
तलप्रहराभिहतो निपपात महीतले । स दैत्यराजः सहसा पुनरेव तथोत्थितः ॥२१॥
उत्पत्य च प्रगृह्णोच्चैर्देवीं गगनमास्थितः । तत्रापि सा निराधारा युयुधे तेन चण्डिका ॥२२॥
नियुद्धं खे तदा दैत्यश्चण्डिका च परस्परम् । चक्रतुः प्रथमं सिद्धमुनिविस्मयकारकम् ॥२३॥
ततो नियुद्धं सुचिरं कृत्वा तेनाम्बिका सह । उत्पात्य भामयामास चिक्षेप धरणीतले ॥२४॥

स द्विसो धरणीं प्राप्य मुषिमुद्यम्य वेगितः । अभ्यधावत दुश्टात्मा चण्डिकानिधनेच्छया ॥२५॥
तमायान्तं ततो देवी सर्वदैत्यजनेश्वरम् । जगत्यां पातयामास भित्त्वा शूलेन वक्षसि ॥२६॥
स गतासुः पपातोव्यां देवीशूलाग्विक्षतः । चालयन् सकलां पृथ्वीं साढिघट्टीपां सपर्वताम् ॥२७॥
ततः प्रसन्नमखिलं हते तस्मिन् दुरात्मनि । जगत्स्वास्थ्यमतीयाप निर्मलं चाभवन्नभः ॥२८॥
उत्पातमेघाः सोल्का ये प्रागासंस्ते शमं ययुः । सरितो मार्गवाहिन्यस्तथासंस्तत्र पातिते ॥२९॥
ततो देवगणाः सर्वे हर्षनिर्भरमानसाः । बभूवुनिहते तस्मिन् गन्धर्वा ललितं जगुः ॥३०॥
अवादयस्तथैवान्ये ननृतुश्चाप्सरोगणाः । यवुः पुण्यास्तथा वाताः सुप्रभोऽभूद्विवाकरः ॥३१॥
जञ्जलुश्चागनयः शान्ताः शान्ता दिग्जनितस्यनाः ॥ॐ ॥३२॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्मये शुभवधो नाम दशमोऽध्यायः ॥१०॥
उवाच ४, अर्थक्षोकः १, क्षोकः २७, एवम् ३२, एवमादितः ५७५ ॥

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://qk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

श्रीदुर्गासप्तशती- एकादशोऽध्यायः

एकादशोऽध्यायः

ध्यानम्

ॐ बालरविद्युतिमिन्दुकिरीटं तुडगंकुचांनयनत्रययुक्ताम् ।

स्मेरमुखीं वरदाङ्कुशपाशाभीतिकरां प्रभजे भूयनेशीम् ॥

ॐ कृषिरुवाच ॥१॥

देव्या हते तत्र महासुरेन्द्रे सेन्द्राः सुरा वन्हि पुरोगमास्ताम् ।	विकाशिवक्त्राब्जविकाशिताशाः ॥२॥	
कात्यायनीं तुष्टुविष्टलाभाद्		
देवि प्रपन्नार्तिहे प्रसीद	प्रसीद मातर्जगतोऽखिलस्य	॥३॥
प्रसीद विश्वेश्वरी पाहि विश्वं त्वमीश्वरी	देवि चराचरस्य	
आधारभूता जगतस्त्वमेका महीस्वरूपेण	यतः स्थितासि	॥४॥
अपां स्वरूपस्थितया त्वयैत- दाप्यायते कृत्स्नमलङ्घयवीर्ये		
त्वं वैष्णवी शक्तिरनन्तवीर्या विश्वस्य बीजं परमासि माया ।		
सम्मोहितं देवि समस्तमेतत् त्वं वै प्रसन्ना भुवि मुक्तिहेतुः ॥५॥		
विद्या: समस्तास्तव देवि भेदाः श्लियः समस्ताः सकला जगत्सु ।		
त्वयैकया पूरितमङ्गयैतत् का ते स्तुतिः स्तव्यपरा परोक्तिः ॥६॥		
सर्वभूता यदा देवी स्वर्गमुक्तिप्रदायिनी । त्वं स्तुता स्तुतये का या भवन्तु परमोक्तयः ॥७॥		
सर्वस्य बुद्धिरूपेण जनस्य हृदि संस्थिते । स्वर्गापवर्गदे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥८॥		
कलाकाषादिरूपेण परिणामप्रदायिनि । विश्वस्योपरतौ शक्ते नारायणि नमोऽस्तु ते ॥९॥		
सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके । शरण्ये ऋग्मंबके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१०॥		
सुषिस्थितिविनाशानां शक्तिभूते सनातनि । गुणाश्रये गुणमये नारायणि नमोऽस्तु ते ॥११॥		
शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणे । सर्वस्यार्तिहे देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१२॥		
हंसयुक्तविमानस्थे ब्रह्माणीरूपधारिणि । कौशाम्भःक्षरिके देवि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१३॥		
त्रिशूलचन्द्राहिधरे महावृषभवाहिनि । माहेश्वरीस्वरूपेण नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१४॥		
मयुरकुकुटवृते महाशक्तिधरेऽनघे । कौमारीरूपसंस्थाने नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१५॥		
शङ्खचक्रगदाशाङ्गर्गुहीतपरमायुधे । प्रसीद वैष्णवीरूपे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१६॥		
गुहीतोग्रमहाचक्रे दंष्ट्रोद्धृतवसुन्धरे । वराहरूपिणि शिवे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१७॥		
नृसिंहरूपेणोग्रेण हन्तुं दैत्यान् कृतोद्यमे । त्रैलोक्यत्राणसहिते नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१८॥		
किरीटिनि महावज्रे सहस्रनयनोज्ज्वले । वृत्रप्राणहरे चैन्द्र नारायणि नमोऽस्तु ते ॥१९॥		

शिवदूतीस्वरूपेण हतदैत्यमहाबले । घोररूपे महाराये नारायणि नमोऽस्तु ते ॥२०॥
 दंष्ट्रकरालवदने शिरोमालाविभूषणे । चामुण्डे मुण्डमथने नारायणि नमोऽस्तु ते ॥२१॥
 लक्ष्मि लज्जे महाविद्ये श्रद्धे पुष्टिस्वर्थे ध्रुवे । महारात्री महाविद्ये नारायणि नमोऽस्तु ते ॥२२॥
 मेधे सरस्वति वरे भूति बाभ्यि तामसि । नियते त्वं प्रसीदेशे नारायणि नमोऽस्तु ते ॥२३॥
 सर्वस्वरूपे सर्वशे सर्वशक्तिसमन्विते । भयेभ्यस्त्राहि नो देवि दुर्गे देवि नमोऽस्तु ते ॥२४॥
 एतते वदनं सौम्यं लोचनब्रयभूषितम् । पातु नः सर्वभीतिभ्यः कान्त्यायनि नमोऽस्तु ते ॥२५॥
 ज्यालाकरालमन्युगमशेषासुरसूदनम् । त्रिशूलं पातु नो भीतेर्भद्रकालि नमोऽस्तु ते ॥२६॥
 हिनस्ति दैत्यतेजांसि स्वनेनापूर्य या जगत् । सा घण्टा पातु नो देवि पापेभ्योऽनः सुतानिव ॥२७॥
 असुरासुग्रसापडकचर्चितस्ते करोज्जवलः । शुभाय खड्गे भवतु चण्डिके त्वां नता वयम् ॥२८॥
 रोगानशेषानपहंसि तुष्टि रुष्टि तु कामान् सकलानभीष्टान् ।
 त्वामाश्रितानां न विपन्नराणां त्वामाश्रिता ह्याश्रयतां प्रयान्ति ॥२९॥
 एतत्कृतं यत्कदनं त्वयाय धर्मद्विषां देवि महासुराणाम् ।
 रूपैरनेकैर्बहुधाऽऽत्ममूर्तिं कृत्वाम्बिके तत्प्रकरोति कान्त्या ॥३०॥
 विद्यासु शास्त्रेषु विवेकदीपैः ष्वादेषु वाक्येषु च का त्वदन्या ।
 ममत्वगर्त्तेऽतिमहान्धकारे विभामयत्येतदतीय विश्वम् ॥३१॥
 रक्षांसि यत्रोगविषाश्च नागा यत्रारयो दस्युबलानि यत्र ।
 दावानलो यत्र तथाद्विषमध्ये तत्र स्थिता त्वं परिपासि विश्वम् ॥३२॥
 विश्वेश्वरि त्वं परिपासि विश्वं विश्वात्मिका धारयसीति विश्वम् ।
 विश्वेशवन्द्या भवती भवन्ति विश्वाश्रया ये त्वयि भक्तिनमः ॥३३॥
 देवि प्रसीद परिपालय नोऽरिभीते निंत्यं यथासुरवधादधुनैव सद्यः ।
 पापानि सर्वजगतां प्रशमं नयाशु उत्पातपाकजनितांश्च महोपसर्गान् ॥३४॥
 प्रणतानां प्रसीद त्वं देवि विश्वार्तिहारिणि । त्रैलोक्यवासिनामीङ्गे लोकानां वरदा भव ॥३५॥
 देव्युवाच ॥३६॥
 वरदाहं सुरगणा वरं यन्मनसेच्छथ । तं वृणुध्वं प्रयच्छामि जगतामुपकारकम् ॥३७॥
 देवा ऊचुः ॥३८॥
 सर्वाबाधाप्रशमनं त्रैलोक्यस्याखिलेश्वरि । एवमेव त्वया कार्यमस्मद्वैरिविनाशनम् ॥३९॥
 देव्युवाच ॥४०॥
 वैवस्वतेऽन्तरे प्रासे अष्टविंशतिमे युगे । शुम्भो निशुम्भश्चैवान्यावुत्पत्स्येते महासुरौ ॥४१॥
 नन्दगोपग्रुहे जाता यशोदागर्भसम्भवा । ततस्तौ नाशयिष्यामि विन्द्याचलनिवासिनी ॥४२॥
 पुनरप्यतिरौद्रेण रूपेण पृथिवीतले । अवतीर्य हनिष्यामि वैप्रचित्तास्तु दानवान् ॥४३॥
 भक्षयन्त्याश्च तानुग्रान् वैप्रचित्तान्महासुरान् । रक्ता दन्ता भविष्यति दाढिमीकुसुमोपमा ॥४४॥

ततो मां देवता: स्वर्गं मर्त्यलोके च मानवाः। स्तुवन्तो व्याहरिष्यन्ति सततं रक्तदन्तिकाम् ॥४५॥
 भूयश्च शतवार्षिक्यामनावृष्ट्यामनम्भसि । मुनिभिः संस्तुता भूमौ सम्भविष्याम्ययोनिजा ॥४६॥
 ततः शतेन नेत्राणां निरीक्षिष्यामि यन्मुनीम्। कीर्तयिष्यन्ति मनुजाः शताक्षीमिति मां ततः ॥४७॥
 ततोऽहमखिलं लोकमात्मदेहसमुद्भवैः । अरिष्यामि सुराः शाकैरावृष्टे: प्राणधारकैः ॥४८॥
 शाकम्भरीति विख्याति तदा यस्याम्यहं भुवि । तत्रैव च वधिष्यामि दुर्गमाख्यं महासुरम् ॥४९॥
 दुर्गा देवीति विख्यातं तन्मे नाम अविष्यति । पुनश्चाहं यदा भीमं रूपं कृत्वा हिमाचले ॥५०॥
 रक्षांसि भक्षयिष्यामि मुनीनां त्राणकारणात् । तदा मां मुनवः सर्वे स्तोष्यन्त्यानम्भूतयः ॥५१॥
 भीमा देवीति विख्यातं तन्मे नाम अविष्यति । यदारुणाख्यस्त्रैलोक्ये महाबाधां करिष्यति ॥५२॥
 तदाहं आमरं रूपं कृत्वाऽसंख्येयषट्पदम् । त्रैलोक्यस्य हितार्थाय वधिष्यामि महासुरम् ॥५३॥
 आमरीति च मां लोकास्तदा स्तोष्यन्ति सर्वतः । इत्थं यदा यदा बाधा दानवोत्था अविष्यति ॥५४॥
 तदा तदावतीर्याहं करिष्याम्यरिसंक्षयम् ॥ॐ ॥५५॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्म्ये देव्या: स्तुतिर्नामकादशोऽध्यायः ॥१॥

उवाच ४, अर्थश्लोकः १, श्लोकाः ५०, एवम् ५५, एवमादितः ६३० ॥

- श्री दुर्गा शाकम्भरी आमरी विजयते -

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
 Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://qk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

श्रीदुर्गासप्तशती - द्वादशोऽध्यायः

द्वादशोऽध्यायः

ध्यानम्

ॐ विद्युद्धामसमप्रभां मृगपतिस्कन्धस्थितां भीषणां कन्याभिः करवालखेटविलसद्बस्ताभिरासेविताम् । हस्तैश्चक्रगदासिखेटविशिखांश्चापं गुणं तर्जनीं बिभाणामनलातिमकां शशिधरां दुर्गां त्रिनेत्रां भजे ॥ ॐ देव्युवाच ॥१॥

एभिः स्तवैश्च मां नित्यं स्तोष्यते यः समाहितः । तस्याहं सकलां बाधां नाशयिष्याम्यसंशयम् ॥२॥ मधुकैटभनाशं च महिषासुरघातनम् । कीर्तयिष्यन्ति ये तद्वद् वर्धं शुभ्मनिशुभ्मयोः ॥३॥ अष्टम्यां च चतुर्दश्यां नवम्यां चैकचेतसः । श्रोष्यन्ति चैव ये अकल्या मम माहात्म्यमुत्तमम् ॥४॥ न तेषां दुष्कृतं किञ्चिद् दुष्कृतोत्था न चापदः । अविष्यति न दारिद्र्यं न चैवेष्ठवियोजनम् ॥५॥ शत्रुतो न भयं तस्य दस्युतो वा न राजतः । न शशानलतोयौधात्कदाचित्सम्भविष्यति ॥६॥ तस्मान्ममैतन्माहात्म्यं पठितव्यं समाहितैः । श्रोतव्यं च सदाभक्त्या परं स्वस्त्ययनं हि तत् ॥७॥ उपसर्गानशेषांस्तु महामारीसमुद्भवान् । तथा त्रिविधमुत्पातं माहात्म्यं शमयेन्मम ॥८॥ यत्रैतत्पद्यते सम्यडनित्यमायतने मम । सदा न तद्विमोक्ष्याभिः सानिध्यं तत्र मे स्थितम् ॥९॥ बलिप्रदाने पूजायामग्निकार्यं महोत्सवे । सर्वं ममैतच्चरितमुच्चार्यं श्राव्यमेव च ॥१०॥ जानताऽजानता वापि बलिपूजां तथा कृताम् । प्रतीच्छिष्याम्यहं प्रीत्या वह्निहोमं तथा कृतम् ॥११॥ शरत्काले महापूजा क्रियते या च वार्षिकी । तस्यां ममैतन्माहात्म्यं श्रुत्वा भक्तिसमन्वितः ॥१२॥ सर्वाबाधाविनिर्मुक्तो धनधात्यसुतान्वितः । मनुष्यो मत्प्रसादेन अविष्यति न संशयः ॥१३॥ श्रुत्वा ममैतन्माहात्म्यं तथा चोत्पत्तयः शुभाः । पराक्रमं च युद्धेषु जायते निर्भयः पुमान् ॥१४॥ रिपवः संक्षयं यान्ति कल्याणं चोपपद्यते । नन्दते च कुलं पुंसां माहात्म्यं मम शृण्यताम् ॥१५॥ शान्तिकर्मणि सर्वत्र तथा दुःस्वप्नदर्शने । ग्रहपीडासु चोग्रासु माहात्म्यं शृणुयान्मम ॥१६॥ उपसर्गः शमं यान्ति ग्रहपीडाश्च दारुणाः । दुःस्वप्नं च नृभिर्दृष्टं सुस्वप्नमुपजायते ॥१७॥ बालग्रहाभिभूतानां बालानां शान्तिकारकम् । संघातभेदे च नृणां मैत्रीकरणमुत्तमम् ॥१८॥ दुर्घटानामशेषाणां बलहानिकरं परम् । रक्षोभूतपिशाचानां पठनादेव नाशनम् ॥१९॥ सर्वं ममैतन्माहात्म्यं मम सन्निधिकारकम् । पशुपुष्पाद्यर्थपैश्च गन्धदीपैस्तथोत्तमैः ॥२०॥ विप्राणां ओजनैर्हेमैः प्रोक्षणीयैरहर्निशम् । अन्वैश्च विविधैर्भौगैः प्रदानैर्वृत्सरेण या प्रीतिर्मैः क्रियते सास्मिन् सकृत्सुचरिते श्रुते । श्रुतं हरति पापानि तथाऽरोग्यं प्रयच्छति ॥२२॥ रक्षां करोति भूतेभ्यो जन्मनां कीर्तनं मम । युद्धेषु चरितं यन्मे दुष्टदैत्यनिर्बहृणम् ॥२३॥ तस्मिन्च्छूते वैरिकृतं भयं पुंसां न जायते । युष्माभिः स्तुतयो याश्च याश्च ब्रह्मर्षिभिःकृताः ॥२४॥

ब्रह्मणा च कृतास्तास्तु प्रयच्छन्ति शुभां मतिम् । अरण्ये प्रान्तरे वापि दावाग्निपरिवारितः ॥२५॥
 दस्युभिर्वा वृतः शून्ये गृहीतो वापि शत्रुभिः । सिंहव्याघ्रानुयातो वा वने वा वनहस्तिभिः ॥२६॥
 राजा कृष्णेन चाज्ञसो वध्यो बन्धगतोऽपि वा । आघृणितो वा वातेन स्थितः पोते महार्णवे ॥२७॥
 पतन्सु चापि शशेषु संग्रामे भृशदारुणे । सर्वाबाधासु घोरासु येदनाभ्यर्दितोऽपि वा ॥२८॥
 स्मरन्ममैतच्चरितं नरो मुच्येत् सङ्कटात् । मम प्रभावात्संहाया दस्ययो वैरिणस्तथा ॥२९॥
 दूरादेव पलायन्ते स्मरतश्चरितं मम ॥३०॥
 कृषिरुवाच ॥३१॥ इत्युक्त्वा सा भगवती चण्डिका चण्डविक्रमा ॥३२॥
 पश्यतामेव देवानां तत्रैवान्तरधीयत । तेऽपि देवा निरातङ्काः स्वाधिकारान् यथा पुरा ॥३३॥
 यज्ञभागभुजः सर्वे चकुर्विनिहतारयः । दैत्याश्च देव्या निहते शुभ्मे देवरिपौ युधि ॥३४॥
 जगद्विद्युतिसिनि तस्मिन् महोग्रेऽतुलविक्रमे । निशुभ्मे च महावीर्ये शेषाः पातालमाययुः ॥३५॥
 एवं भगवती देवी सा नित्यापि पुनः पुनः । सम्भूय कुरुते भूप जगतः परिपालनम् ॥३६॥
 तथैतन्मोह्यते विशं सैव विशं प्रसूयते । सा याचिता च विज्ञानं तुष्टा कृद्धिं प्रयच्छति ॥३७॥
 व्यासं तथैतत्सकलं ब्रह्मण्डं मनुजेश्वर । महाकाल्या महाकाले महामारीस्वरूपया ॥३८॥
 सैव काले महामारी सैव सुषिर्भवत्यजा । स्थितिं करोति भूतानां सैव काले सनातनी ॥३९॥
 भवकाले नृणां सैव लक्ष्मीर्द्युद्धिप्रदा गृहे । सैवाभावे तथालक्ष्मीर्विनाशायोपजायते ॥४०॥
 स्तुता सम्पूर्जिता पुष्पैर्धूपगन्धादिभिस्तथा । ददाति वित्तं पुत्राश्च मतिं धर्मं गतिं शुभाम् ॥४१॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमाहात्मये फलस्तुतिर्नाम द्वादशोऽध्यायः ॥१२॥

उवाच ३, अर्थक्षोक्तौ २, क्षोक्ताः ३७, एवम् ४१, एवमादितः ६७१ ॥

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://gk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

श्रीदुर्गासप्तशती- ब्रयोदशोऽध्यायः

ब्रयोदशोऽध्यायः

ध्यानम्

ॐ बालार्कण्डलाभासां चतुर्बाहुं त्रिलोचनाम् । पाशाङ्कुशवराभीतीर्धारयन्तीं शिवां भजे ।
ॐ कृषिरुवाच ॥१॥

एतत्ते कथितं भूप देवीमाहात्म्यमुतमम् । एवंप्रभावा सा देवी ययेदं धार्यते जगत् ॥२॥
विद्या तथैव क्रियते भगवद्विष्णुमायया । तया त्वमेष वैश्वश्च तथैवान्ये विवेकिनः ॥३॥
मोहन्ते मोहिताश्चैव मोहमेष्यन्ति चापरे । तामुपैहि महाराज शरणं परमेश्वरीम् ॥४॥
आराधिता सैव नृणां भोगस्वर्गापवर्गदा ॥५॥

मार्कण्डेय उवाच ॥६॥

इति तस्य वचः श्रुत्वा सुरथः स नराधिपः ॥७॥

प्रणिपत्य महाभागं तमृषि शंसितव्रतम् । निर्विण्णोऽतिममत्वेन राज्यापहरणेन च ॥८॥
जगाम सद्यस्तपसे स च वैश्यो महामुने । संदर्शनार्थमम्बाया नदीपुलिनसंस्थितः ॥९॥
स च वैश्यस्तपस्तेषे देवीसूक्तं परं जपन् । तौ तस्मिन पुलिने देव्या: कृत्वा मूर्तिं महीमयीम् ॥१०॥
अर्हणां चक्रतुस्तस्याः पुष्पधूपाग्निर्तर्पणैः । निराहारो यताहारो तन्मनस्कौ समहितौ ॥११॥
ददतुस्तौ बलिं चैव निजगात्रासुगुक्षितम् । एवं समाराधयतोऽस्त्रिभिर्वर्ष्यतात्मनोः ॥१२॥
परितुष्टा जगद्वात्री प्रत्यक्षं प्राह चण्डिका ॥१३॥

देव्युवाच ॥१४॥

यत्प्रार्थ्यते त्वया भूप त्वया च कुलनन्दन मत्तस्तत्प्राप्यतां सर्वं परितुष्टा ददामि तत् ॥१५॥

मार्कण्डेय उवाच ॥१६॥

ततो यदे नृपो राज्यमविभंश्यन्यजन्मनि । अत्रैव च निजं राज्यं हतशत्रुबलं बलात् ॥१७॥
सोऽपि वैश्यस्ततो जानं यदे निर्विण्णमानसः । ममेत्यहमिति प्राज्ञः सङ्गविच्युतिकारकम् ॥१८॥
देव्युवाच ॥१९॥

स्वल्पैरहोमिर्नृपते स्वं राज्यं प्राप्स्यते भवान् ॥२०॥ हत्वा रिपूनस्खलितं तव तत्र भविष्यति ॥२१॥
मृतश्च भूयः सम्प्राप्य जन्म देवाद्विवस्यतः ॥२२॥ सावर्णिको नाम मनुर्भवान् भुवि भविष्यति ॥२३॥
वैश्यवर्य त्वयायश्चवरोऽस्मत्तोऽभिवाज्जितः ॥२४॥ तं प्रयच्छामि संसिद्ध्यै तवज्ञानं भविष्यति ॥२५॥
मार्कण्डेय उवाच ॥२६॥

इति दत्त्वा तयोर्देवी यथाभिलषितं यरम् ॥२७॥ बभुवान्तर्हिता सद्यो भक्त्या ताभ्यामभिषुता ।
एवं देव्या यरं लब्देद्या सुरथः क्षत्रियर्षभः ॥२८॥

सूर्योज्जन्म समासाय सावर्णि भविता मनुः ॥कल्पि ॐ ॥ २९ ॥
एवं देव्या यरं लब्धया सुरथः क्षत्रियर्षभः सूर्योज्जन्म समासाय सावर्णि भविता मनुः ॥कल्पि ॐ ॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवीमहात्मये सुरथवैश्ययोर्वरप्रदानं नाम त्रयोदशोऽध्यायः
॥१३ ॥ श्री भक्तवरदायिनी विजयते—ठवाच ६, अर्थक्षोका: ११, क्षोका: १२,
एवम् २९, एवमादितः ७०० ॥ समस्ता ठवाचमन्त्रा: ५७, अर्थक्षोका: ४२, क्षोका: ५३७,
अवदानानि ६६ ॥

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://gk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

प्राधानिकं रहस्यम्

ॐ अस्य श्रीसप्तशतीरहस्यत्रयस्य नरायणा कृषिः अनुष्टुप्छन्दः ,

महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वत्यो

देवता

यथोक्तफलावास्थर्थं

जपे

विनियोगः

|

राजोवाच

भगवन्नवतारा मे चण्डिकायास्त्वयोदिताः । एतेषां प्रकृतिम् ब्रह्मन् प्रधानं वक्तुर्महसि ॥ १ ॥

आराध्यं यन्मया देव्याः स्वरूपं येन च द्विज । विधिना ब्रूहि सकलं यथावत्प्रणतस्य मे ॥ २ ॥

कृषिरुवाच

इदं रहस्यं परममनाख्येयं प्रचक्षते । भक्तोऽसीति न मे किञ्चित्तवावाच्यं नराधिप ॥ ३ ॥

सर्वस्याद्या महालक्ष्मीस्त्रिगुणा परमेश्वरी । लक्ष्यालक्ष्यस्यरूपा सा व्यास कृत्स्नं व्यवस्थिता ॥ ४ ॥

माऽतुलुडगं गदां खेटं पानपात्रं च बिभती । नागं लिङ्गं च योनिं च बिभती नृप मूर्धनि ॥ ५ ॥

तसकाञ्चनवर्णभा तसकाञ्चनभूषणा । शूल्यं तदखिलं स्वेन पूर्यामास तेजसा ॥ ६ ॥

शूल्यं तदखिलं लोकं विलोक्य परमेश्वरी । बभार परमं रूपं तमसा केवलेन हि ॥ ७ ॥

सा भिन्नाञ्जनसंकाशा दंष्ट्राङ्कतवरानना । विशाललोचना नारी बभूव तनुमध्यमा ॥ ८ ॥

खड्गपात्राशिरःखेटैरलंकृतचतुर्भुजा कबन्धहरं शिरसा बिभाणा हि शिरःस्त्रजम् ॥ ९ ॥

सा प्रोवाच महालक्ष्मीं तामसी प्रमदोत्तमा । नाम कर्म च मे मातर्देहि तुभ्यं नमो नमः ॥ १० ॥

तां प्रोवाच महालक्ष्मीस्तामसीं प्रमदोत्तमाम् । ददामि तव नामानि यानि कर्मणि तानि ते ॥ ११ ॥

महामाया महाकाली महामारी क्षुधा तुषा । निदा तुष्णा चैकवीरा कालरात्रिरुत्यया ॥ १२ ॥

इमानि तव नामानि प्रतिपाद्यानि कर्मभिः । एभिः कर्मणि ते जात्वा योऽधीते सोऽनुते सुखम् ॥ १३ ॥

अक्षमालाङ्कुशधरा वीणापुस्तकधारिणी । सा बभूव वरा नारी नामान्यस्यै च सा ददौ ॥ १४ ॥

तामित्युक्त्व भवती वीणापुस्तकधारिणी । सा बभूव वरा नारी नामान्यस्यै च सा ददौ ॥ १५ ॥

महाविद्या महावाणी भारती वाक् सरस्वती । आर्या ब्राह्मी कामधेनुर्वेदगर्भा च धीश्वरी ॥ १६ ॥

अथोवाच महालक्ष्मीर्महाकालीं सरस्वतीम् । युवां जनयतां देव्यौ मिथुने स्वानुरूपतः ॥ १७ ॥

इत्युक्त्वा ते महालक्ष्मीः ससर्ज मिथुनं स्वयम् । हिरण्यगर्भो रुचिरौ स्त्रीपुंसौ कमलासनौ ॥ १८ ॥

ब्रह्मन् विधे विरिच्येति धातरित्याह तं नरम् । श्रीः पद्मे कमले लक्ष्मीत्याह माता च तां स्त्रियम् ॥ १९ ॥

महाकाली भारती च मिथुने सृजतः सह । एतयोरपि रूपाणि नामानि च वदामि ते ॥ २० ॥

नीलकण्ठं रक्तबाहुं धैताङ्गं चन्द्रशेखरम् । जनयामास पुरुषं महाकाली सितां स्त्रियम् ॥ २१ ॥

स रुद्रः शंकरः स्थाणुः कपर्दीं च त्रिलोचनः । त्रयी विद्या कस्त्रमधेनुः सा स्त्री भाषाक्षरा स्वरा ॥ २२ ॥

सरस्वती शियं गौरीं कृष्णं च पुरुषं नृप । जनयामास नामानि तयोरपि वदामि ते ॥ २३ ॥
 विष्णुः कृष्णो हृषीकेशो वासुदेवो जनार्दनः । उमा गौरी सतीचण्डी सुन्दरी सुभगा शिवा ॥ २४ ॥
 एवं युवतयः सद्यः पुरुषत्वं प्रपेदिरे । चक्षुषमन्तो नु पश्यन्ति नेतरेऽतद्विदो जनाः ॥ २५ ॥
 ब्रह्मणे प्रददौ पत्नीं महालक्ष्मीनृप त्रयीम् । रुद्राय गौरीं वरदां वासुदेवाय च श्रियम् ॥ २६ ॥
 स्वरया सह सम्भूय विरिञ्चोऽण्डमजीजनत् । बिभेद भगवान् रुद्रस्तद् गौर्या सह वीर्यवान् ॥ २७ ॥
 अण्डमध्ये प्रधानादि कार्यजातमभून्नृप । महाभूतात्मकं सर्वं जगतस्थावरजड्गमम् ॥ २८ ॥
 पुषोष पालयामास तल्लक्ष्म्या सह केशवः । संजहार जगत्सर्वं सह गौर्या महेश्वरः ॥ २९ ॥
 महालक्ष्मीर्महाराज सर्वसत्यमयीश्वरी । निराकारा च साकारा सैव नानाभिधानभूत् ॥ ३० ॥
 नामान्तरैर्निरुप्यैषा नाम्ना नान्येन केनचित् ॥ ॐ ॥ ३१ ॥

॥ इति प्राधानिकं रहस्यं सम्पूर्णम् ॥

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
 Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://gk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

वैकृतिकं रहस्यम्

अथ वैकृतिकं रहस्यम्

ऋषिरुच

ॐ त्रिगुणा तामसी देवि सात्त्विकी या त्रिधोदिता। सा शर्वा चण्डिका दुर्गा भद्रा भगवतीर्थते ॥ १ ॥
 योगनिदा हरेरुका महाकाली तमोगोणा । मधुकैटभनाशार्थं यां तुष्टावाम्बुजासनः ॥ २ ॥
 दशयक्त्रा दशभुजा दशपादाज्जनप्रभा । विशालया राजमाना त्रिशल्लोचनमालया ॥ ३ ॥
 स्फुरदशनदंष्ट्रा सा भीमरूपापि भूमिप । रूपसौभाग्यकान्तीनां सा प्रतिष्ठा महाश्रियः ॥ ४ ॥
 खड्गबाणगदाशूलचक्रशड्खभुष्णिभृत् । परिघं कार्मुकं शीर्षं निश्च्योत्तुष्पिरं दधौ ॥ ५ ॥
 एषा सा वैष्णवी माया महाकाली दुरत्यया । आराधिता वशीकुर्यात् पूजाकर्तुश्चराचरम् ॥ ६ ॥
 सर्वदेवशरीरेभ्यो याऽविर्भूतामितप्रभा । त्रिगुणा सा महालक्ष्मीः साक्षान्महिषमर्दिनी ॥ ७ ॥
 अष्टदशभुजा नीलभुजा सुथेतस्तनमण्डला । रक्तमध्या रक्तपादा नीलजड्घोरुरुन्मदा ॥ ८ ॥
 सुचित्रजघना चित्रमाल्याम्बरविभूषणा । चित्रानुलेपना कान्तिरूपसौभाग्यशालिनी ॥ ९ ॥
 अष्टदशभुजा पूज्या सा सहस्रभुजा सती । आयुधान्यत्र वक्षन्ते दक्षिणाधःकरक्रमात् ॥ १० ॥
 अक्षमाला च कमलं बाणोऽसिः कुलिंशं गदा । चक्रं त्रिशूलं परशुः शड्खो घण्टा च पाशकः ॥ ११ ॥
 शक्तिर्दण्डश्चर्मं चापं पानपात्रं कमण्डलुः । अलंकृतभुजामेभिरायुधः क मलासनाम् ॥ १२ ॥
 सर्वदेवमयीमीशां महालक्ष्मीमिमां नृप । पूजयेत्सर्वलोकानां स देवानां प्रभुर्भुवेत् ॥ १३ ॥
 गौरीदेहात्समुद्भूता या सत्यैकगुणाश्रया । साक्षात्सरस्वती प्रोक्ता शुभ्मासुरनिबर्हिणी ॥ १४ ॥
 दधौ चाषभुजा बाणमुसले शूलचक्रभृत् । शड्खं घण्टा लाङ्गलं कार्मुकं चसुधापिप ॥ १५ ॥
 एषा सम्पुजिता भक्तया सर्वज्ञत्वं प्रयच्छति । निशुभ्ममथिनी देवी शुभ्मासुरनिबर्हिणी ॥ १६ ॥
 इत्युक्तानि स्वरूपाणि मूर्तीनां ताव पार्थिव । उपासनं जगन्मातुः पृथगासां निशामय ॥ १७ ॥
 महालक्ष्मीर्यादा पुज्या महाकाली सरस्वती । दक्षिणोत्तरयोः पुज्ये पृष्ठतो मिथुनत्रयम् ॥ १८ ॥
 विरञ्जिः स्वरचा मध्ये रुद्रो गौर्या च दक्षिणे । वामे लक्ष्या हृषीकेशः पुरतो देवतात्रयम् ॥ १९ ॥
 अष्टदशभुजा मध्ये वामे चास्यादशनना । दक्षिणोऽष्टभुजा लक्ष्मीर्महतीति समर्चयेत् ॥ २० ॥
 अष्टदशभुजा चैषा यदा पूज्या नराधिप । यदा चाषभुजा पूज्या शुभ्मासुरनिबर्हिणी ॥ २२ ॥
 नवास्याः शक्तयह पूज्यास्तदा रुद्रविनायकौ । नमो देव्या इति स्तोत्रमन्त्रास्तदाश्रयाः ॥ २३ ॥
 अवतारत्रयार्चायां स्तोत्रमन्त्रास्तदाश्रयाः । अष्टदशभुजा चैषा पूज्या महिषमर्दिनी ॥ २४ ॥
 महालक्ष्मीर्महाकाली सैव प्रोक्ता सरस्वती । ईश्वरी पुण्यपापानां सर्वलोकमहेश्वरी ॥ २५ ॥
 महिषान्तकरी येन पुजिता स जगत्प्रभुः । पूजयेज्जगतां धात्रीं चण्डिकां भक्तयत्सलाम् ॥ २६ ॥

अर्ध्यादिभिरलंकारैर्गन्धपुष्पैस्तथाक्षतैः धूर्पैर्दैर्पैश्च नैवेद्यैर्नाभक्ष्यसमन्वितैः ॥२७॥
रुधिराक्षेन बलिना मांसेन सुरया नृप ।
(बालिमांसादिपूजेयं विप्रवर्ज्या मयेरिता ॥ तेषां किल सुरामांसैर्नौका पूजा नृप क्वचित् ।)
प्रणामाचमनीयेन चन्दनेन सुगन्धिना ॥२८॥
सकर्पैश्च ताम्बूलैर्भक्तिभावसमन्वितैः । वामभागेऽग्रतो देव्याशिछन्नशीर्षं महासुरम् ॥ २९ ॥
पूजयेन्महिषं येन प्रासं सायुज्यमीशया । दक्षिणे पुरतः सिंह समग्रं धर्ममीश्वरम् ॥ ३० ॥
वाहनं पुजयेदेव्या धूतं येन चराचरम् । कुर्याच्च स्तवनं धीमांस्तस्या एकाग्रमानसः ॥ ३१ ॥
ततः कृताञ्जलिर्भूत्वा स्तुवीत चरितैरिमैः । एकेन या मध्यमेन नैकेन्नेतरयोरिह ॥ ३२ ॥
चरितार्थं तु न जपेजजपञ्चिद्रमवाप्नुयात् । प्रदक्षिणानमस्कारान् कृत्वा मूर्धिर्न कृताञ्जिलः ॥ ३३ ॥
क्षमापयेजजगद्धात्रौ मुहुर्मुहुरतन्द्रितः । प्रतिशोकं च जुहुयात्पायायसं तिलसर्पिषा ॥ ३४ ॥
जुहुयात्स्तोत्रमन्त्रैर्या चण्डिकार्यै शुभं हयिः । भूयो नामपदैर्दीर्घीं पूजयन्त्सुसमाहितः ॥ ३५ ॥
प्रयतः प्राञ्जिलिः प्रह्लः प्रणम्यारोप्य चात्मानि । सुचिरं भावयेदीशां चण्डिकां तत्त्वयो भवेत् ॥ ३६ ॥
एवं यः पूजयेद्वक्त्वा प्रत्यहं परमेश्वरीम् । भुक्त्वा भोगान् यथाकामं देवीसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ३७ ॥
यो न पूजयते नित्यं चण्डिकां भक्तवत्सलाम् । भस्मीकृत्वास पुण्यानि निर्देहेत्परमेश्वरीम् ॥ ३८ ॥
तस्मात्पूजय भूपाल सर्वलोकमहेश्वरीम् । यथाक्षेन विधानेन चण्डिकां सुखमाप्स्यसि ॥ ३९ ॥
॥ इति वैकृतिकं रहस्यं सम्पूर्णम् ॥

मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://gk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>

मूर्तिरहस्यम्

अथ मूर्तिरहस्यम्

कृषिरुवाच

ॐ नन्दा भगवती नाम या भविष्यति नन्दजा । स्तुता सा पूजिता भक्त्या वर्णीकुर्याज्जगत्त्रयम् ॥ १ ॥
 कनकोत्तमकान्तिः सा सुकान्तिकनकाम्बरा । देवी कनकवर्णभा कनकोत्तमभूषणा ॥ २ ॥
 कमलाइकुशपाशाब्जैरलंकृत चतुर्भुजा । इन्दिरा कमला लक्ष्मीः सा श्री रुक्माम्बुजासना ॥ ३ ॥
 या रक्तदन्तिका नाम देवी प्रोक्ता मयानघ । तस्याः स्वरूपं वक्ष्यामि शृणु सर्वभयापहम् ॥ ४ ॥
 रक्ताम्बरा रक्तवर्णा रक्तसर्वाङ्गभूषणा । रक्तायुधा रक्तनेत्रा रक्तकेशातिभीषणा ॥ ५ ॥
 रक्ततीक्ष्णनखा रक्तदशना रक्तदन्तिका । पतिं नारीवानुरक्ता देवी भक्तं भजेजजनम् ॥ ६ ॥
 यसुधैव विशाला सा सुमेरुयुगलस्तनी । दिँचौं लम्बावतिस्थूलौं तावतीय मनोहरै ॥ ७ ॥
 कर्कशावतिकान्तौं तौं सर्वनन्दपयोनिधी । अक्तान् सम्पादयेदेवी सर्वकामधौं स्तनौ ॥ ८ ॥
 खड्गं पात्रं च मुसलं लाङ्गलं च बिभर्ति सा । आख्याता रक्तचामुण्डा देवी योगेश्वरीति च ॥ ९ ॥
 अनया व्याप्तमखिलं जगत्स्थावरजड्गमम् । इमां चः पूजयेद्वक्त्या स व्याप्तोति चराचरम् ॥ १० ॥
 (भुक्त्या   भोगान्   यथाकामं   देवीसायुज्यमाप्नुयात् ॥)
 अधीते य इमं नित्यं रक्तदन्त्या वपुःस्तवम् । तं सा परिचरेदेवी पतिं प्रियमिवाङ्गना ॥ ११ ॥
 शाकम्भरी नीलवर्णा नीलोत्पलविलोचना । गङ्गाभीरनाभिस्त्रिवलीविभूषितनूदरी ॥ १२ ॥
 सुकर्कशसमोत्तुङ्गवृत्तपीनघनस्तनी । मुष्टिं शिलीमुखापूर्णं कमलं कमलालया ॥ १३ ॥
 पुष्पललवमूलादिफलाद्यं शाकसच्चयम् । काम्यानन्तरसैर्युक्तं क्षुत्तृणमृत्युभयापहम् ॥ १४ ॥
 कार्मुकं च स्फुरत्कान्ति बिभती परमेश्वरी । शाकम्भरी शताक्षी सा सैव दुर्गा प्रकीर्तिता ॥ १५ ॥
 विशोका दुष्टदमनी शमनी दुरितापदाम् । उमा गौरी सती चण्डी कालिका सा च पार्वती ॥ १६ ॥
 शाकम्भरीं स्तुवन् ध्यायज्जपन् सम्पूजयन्नमन् । अक्षय्यमश्नुते शीघ्रमन्नपानामृतं फलम् ॥ १७ ॥
 भीमापि नीलवर्णा सा दंष्ट्रादशनभासुरा । विशाललोचना नारी वृत्तपीनपयोधरा ॥ १८ ॥
 चन्द्रहासं च डमरुं शिरः पात्रं च बिभती । एकवीरा कालरात्रिः सैवोक्ता कामदा स्तुता ॥ १९ ॥
 तेजोमण्डलदुर्धर्षा आमरी चित्रकान्तिभूत् । चित्रानुलेपना देवी चित्राभरणभूषिता ॥ २० ॥
 चित्रभ्रमरपाणिः सा महामरीति गीयते । इत्येता मूर्तयो देव्या याः ख्याता यसुधाधिप ॥ २१ ॥
 जगन्मातुश्चण्डिकायाः कीर्तिः कामधेनवः । इदं रहस्यं परमं न वाच्यं कस्यचित्तव्या ॥ २२ ॥
 व्याख्यानं दिव्यमूर्तीनामभीषफलदायकम् । तस्मात् सर वप्रयत्नेन देवीं जप निरन्तरम् ॥ २३ ॥
 ससजन्मार्जितैर्घैरेद्वहत्यासमैरपि । पाठमात्रेण मन्त्राणां मुच्यते सर्वकिलिंबैः ॥ २४ ॥
 देव्या ध्यानं मया ख्यातं गुह्याद् गुह्यतरं महत् । तस्मात् सर्वप्रयत्नेन सर्वकामफलप्रदम् ॥ २५ ॥
 (एतस्यास्त्वं प्रसादेन सर्वमान्यो भविष्यसि । सर्वरूपमयी देवी सर्वं देवीमयं जगत् । अतोऽहं विश्वरूपां
 तां नमामि परमेश्वरीम् ।)

॥इति मूर्तिरहस्यं सम्पूर्णम् ॥

देव्यपराधक्षमापनस्तोत्रम्

अथ देव्यपराधक्षमापनस्तोत्रम्

न मन्त्रं नो अन्त्रं तदापि च न जाने स्तुतिमहो न चाह्वानं ध्यानं तदापि च न जाने स्तुतिकथाः ।
 न जाने मुद्रास्ते तदापि च न जाने विलपनं परं जाने मातस्त्वदनुसरणं क्लेशहरणम् ॥१॥
 विधेरज्ञानेन द्रविणविरहेणालसतया विधेयाश्क्यत्वात्तय चरणयोर्या च्युतिरभूत् ।
 तदेतत् क्षन्तव्यं जननि सकलोद्धारिणि शिवे कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥२॥
 पृथिव्यां पुत्रास्ते जननि बहवः सन्ति सरलाः परं तेषां मध्ये विलत्तरलोऽहं तव सुतः ।
 मदीयोऽयं त्यागः समुचितमिदं नो तव शिवे कुपुत्रो जायते क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥३॥
 जगन्मातर्मातस्तव चरणसेवा न रचिता न वा दत्तं देवि द्रविणमपि भूयस्तव मया ।
 तथापि त्वं स्नेहं मयि निरुपमं यत्प्रकुरुषे कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥४॥
 परित्यक्ता देवा विविधविधसेवाकुलत्या मया पञ्चाशीतेरपिकमपनीते तु वयसि ।
 इदानीं चेन्मातस्तव यदि कृपा नापि भविता निरालम्बो लम्बोदरजननि कं यामि शरणम् ॥५॥
 श्वापाको जल्पाको भवति मधुपाकोपमगिरा निरातड्को रड्को विहृति चिरं कोटिकनकैः ।
 तवापर्णे कर्णे विशति मनुवर्णे फलमिदं जनक्षो जानीते जनानि जपनीयं जपविधौ ॥६॥
 चिताभस्मालेपो गरलमशनं दिक्पटधरो जटाधारी कण्ठे भुजगपतिहारी पशुपतिः ।
 कपाली भूतेशो भजति जगदीशैकपदवीं भवानि त्वत्पाणिग्रहणपरिपाटीफलमिदम् ॥७॥
 न मोक्षस्याकाङ्क्षा भवविभवयाऽऽपि च न मे न विज्ञानापेक्षा शशिमुखि सुखेच्छापि न पुनः ।
 अतस्त्वां संयाचे जननि जननं यातु मम वै मृडानी रुद्राणी शिव शिव भवानीति जपतः ॥८॥
 नाराधितासि विधिना विविधोपचारैः किं स्त्वचिन्तनपरैन् कृतं वचोभिः ।
 श्यामे त्वय यदि किञ्चन मर्यनाथे धत्से कृपामुचितमम्ब परं तवैव ॥९॥
 आपस्तु मग्नः स्मराणं त्वदीयं करोमि दुर्गं करुणार्णवेशि ।
 नैतच्छठत्वं मम भावयेथाः क्षुधातृष्णार्ता जननीं स्मरन्ति ॥१०॥
 जगदम्ब विचित्रमत्र किं परिपूर्णा करुणास्ति चेन्मयि ।
 अपराधपरम्परापरं न हि माता समुपेक्षते सुतम् ॥११॥
 मत्समः पातकी नास्ति पापच्छानी त्वत्समा न हि ।
 एवं जात्वा महादेवि यथायोग्यं तथा कुरु ॥१२॥

॥इति श्रीशंकराचार्यविरचितं देव्यपराधक्षमापनस्तोत्रं सम्पूर्णम्॥

~~~~~
मंत्र सिद्ध

GURUTVA KARYALAY

BHUBANESWAR (ORISSA), INDIA,
Call- 91+ 9338213418, 91+ 9238328785

Email:- chintan_n_joshi@yahoo.co.in
gurutva_karyalay@yahoo.in
gurutva.karyalay@gmail.com

Web:- <http://gk.yolasite.com/>
<http://gurutvakaryalay.blogspot.com/>